

ఓం

శ్రీ గణేశాయనమః

మంత్రానుష్ఠాన మహిమ

త్రజ్ఞానంబ్రహ్మ CHECKED-71

తత్త్వమసి

(ప్రచురణకర్త :

శ్రీ ఆత్మానంద బ్రహ్మచారి

పలాస

కాపీరైటు రిజిస్టర్డ్]

సర్వ హక్కులు

రచయిత వి

ప్రతులు ౧౦౦౦

మూల్యం రు. 1/—

వికారి నామ సంవత్సర

శ్రావణ బహుళ దశమి

౧౯౫౯

శ్రీ గణేశాయనమః

విజ్ఞాపనము

అయ్యలారా !

నాకు బాల్యమునుండియు మాతాపితరులయం దధికభక్తిగలదు, కాని వారు తాకికులగుటచే వారి యుపదేశానుసారముగా నాచరింప నేరనేతిని. నాకు మొదటినుండియు బ్రహ్మచర్యవ్రతాలంబనమందభిరుచి మొఱుగా నుండెడిది. నిర్జనప్రదేశము లభించినపుడు సర్వాంతర్యామియైన సర్వేశ్వరుని అమృతశక్తులను స్మరించుచు విస్మితాంతఃకరణుండనగు చుండెడివాఁడను గృహమునందుండుటకు నిచ్చలేక పూర్వజన్మసంస్కారముననో, సర్వేశ్వరానుగ్రహముననో, సత్పురుషుల యాశీఃప్రభావముచేతనో కాశ్యాది పుణ్యక్షేత్రముల కేగి మహాత్ములను సందర్శించి, వారిసేవగావించి కృతార్థుఁడను గావలెనను సంకల్పముతో నొక దినము ననుషఃకాలమున తలిదండ్రులకు నమస్కరించి పుణ్యక్షేత్రములు దర్శింపఁబయనమైతిని. వారణాసీక్షేత్ర శివదర్శన సేవనములనొకవత్సరము గడపితిని.

పిమ్మట 1938 సంవత్సరమున బ్రహ్మచర్యదీక్ష గైకొంటిని. 1942 వ సంవత్సరమువఱకు ఆశీతాచల సేతుపర్యంతముండిన సర్వక్షేత్రములను దర్శించితిని. ఇవియవియననేల? పెద్దపెద్ద సగరములు జీవనదులు - తీర్థస్థానములను సేవించితిని. కొన్నాళ్లు ధూరలవణత్యక్తమైన అన్నమునుభుజించియు, కొన్ని దినములు నిరశనమునను, కొన్నాళ్లు వివిధసన్యాస్త్రమును దినుచు, యథాప్రాప్త సంతృప్తుఁడనై - కైలాసాది సమస్తతీర్థములను దర్శించి, తిరిగి కాశీక్షేత్రమునకుఁ జేరితిని. ఇతర మతసంప్రదాయకులకుగాని, గృహస్థులకుగాని శ్రమ గల్గింపక, మధుకరవృత్తి చేసికొనుచు సన్న్యాసిపాతశాలలో బ్రహ్మ

విద్యా పాఠశాలలో అధ్యయనము, ఆఱు సంవత్సరములు కొన్ని సంస్కృత భాష వేదాంత గ్రంథపఠనము లభ్యసించితిని. గురుకులములో సంస్కృతభాష నేర్చితిని. ఇట్లు స్నాన, సంధ్యాభగవదారాధనాధ్యాపనయోగాది సాధనల నాచరించుచుండెడివాడను. విద్యాభ్యాసంతరము యజ్ఞయాగాదులుచేయుచుట, భగవద్గీతోపన్యాసము లిచ్చుచు కొన్నాళ్లు గడపుచు వచ్చితిని.

“ గురుపదేశ ప్రశ్నోత్తరమణిత్సమాల ” యను 600 పేజీలు గల గ్రంథమును రచించితిని. ఈవిధముగాఁ బదియేండ్లు జీవితయాత్ర చేసితిని. అప్పటికినంతఃకరణ చతుష్టయము, ప్రజ్ఞకు స్వాధీనము కానందునఁ బరితపించుచు, లోకకల్యాణార్థమై యేమానవునకు ప్రజ్ఞ స్వాధీనములోనుండవో వారు చెప్పిన విషయములు నిష్ప్రయోజనము లందును. దానినేఘృష్టవేదాంతమందును. కావునఁ దీనికిదగినయాషధ మేమని నాలోనేనాలోచించితిని. సమస్తమునకుఁ బరమాత్మనిశక్తియే కారణమని యెంచి, కాన్పూరుపట్టణమునకు సమీపముననున్న పరమేశ్వరుని ఆమలకవృక్షచ్ఛాయలక్రిందను గంగాతీరమందలి నుపాసించుచు, మానవ్రతధారినై, స్వయంపాకము చేసికొని, మితసాత్వికాహారమును గైకొనుచు, ప్రతిదినము రుద్రగాయత్రీజపము 700. చొప్పున 1955 సం॥రమున ప్రారంభించి, యేకదీక్షగా బదిమూడు మాసములు, 2600000, యిరువది యాఱులక్షలు, రుద్రగాయత్రీ జపము సేయుచు వంతఃకరణవృత్తి ప్రజ్ఞ స్వాధీనములోనుండుటకు, సకామోపాసన చేసితిని ఈ యుపాసనయందుండునపుడు ప్రజ్ఞానుభవమునకు వచ్చిన విషయములు లోకమునకు తెలియపరచుటకు నీ “ ముద్రానుష్ఠాన మహిమ ” యను గ్రంథమును సర్వజనులు తరించుటకు, ననుభవించుటకు సులభశైలిని వ్రాసితిని. ఈ గ్రంథమునందు గుణదోషములుండవచ్చును. ఇందలి విషయసర్వస్వము భగవంతునిది. దోష

జాలము నాయది. ఓ పాఠకమహాశయలారా !! యీ గ్రంథములోని
మంచి విషయములను గ్రహించి, నాస్వల్పకృషిని ప్రోత్సహింతురుగాక !!

సర్వేజనాస్సుఖినోభవన్తు
ఓం శాంతి శాంతి శాంతి

అభిప్రాయము

పవిత్రగంగాతీరమున సుమారొకవత్సరముండి - స్వజనులు -
స్వధనము - సహాయసంపత్తిలేని కమాలంజ్ గ్రామసీమలో రుద్ర
గాయత్రీవ్రతానుష్ఠానమును శ్రీ ఆత్మానంద బ్రహ్మచారిగారు పూర్తి
చేసినారు. ఆసమయమునందే వీరిమనోకాశములో - ఆధ్యాత్మికవి
హారములో స్ఫురించిన భావశంపాలతలే యీ మంత్రానుమానపుస్తక
రూపముగా నవతరించినది. సుమారు 22 యేండ్లనుండి బ్రహ్మచర్య
దీక్షనతికళోరముగా నాధించుచుండుటయేగాక - ఆబాల్యముగూ
పురాసుకృతలబ్ధమైన వీరిసుచిరవైరాగ్యసంపత్తి భారతీయ సంయ
మింద్రపతిభను వెల్లడించుచున్నది. వన్యమధువుల సేకరించి నలు
వాడలు సంచరించి విజ్ఞానమధుకోశము లోకోపకారముకై సిద్ధపఱచు
వీరి పరిశ్రమ నిష్కామమేగాని సకామముగాదు. వీరి ప్రసిద్ధానుభవ
వేదాంతవిమల చంద్రకలింతకుఁ బూర్వమే యంతట వ్యాపించినవి -
ఇంకను విస్తరింపనున్నవి. వారికోరికపై వారిభావాలకోక కై లిని
కల్పించి స్వధర్మమును బూర్తిచేసికొంటిని. రసజ్వలీ విజ్ఞానామృతమును
తనివోన నాస్వాదింతురుగాక.

18-8-59 }
రాజమండ్రి

చేబోలు చిన్నయబ్రహ్మకవి
మధురకవి, భాషాప్రవీణకవి తావిభాషణ, స్వర్ణసింహకంకణ

చందాదారులయొక్క పట్టిక

1 శ్రీ సత్యానంద భక్తమండలివారు యిచ్చిన వైకము	రు.
	బొంబాయి 116-
2 గ్రంథి లక్ష్మీనారాయణ శ్రేష్ఠిగారు - రాజమండ్రి	58-
3 జమ్మల తిరిగిరాజుగారు - బరంపురం	50-
4 కొత్తూరు రామయ్య. కర్నూరపు రామకృష్ణయ్యగారు	
	గుంటూరు 50-
5 గ్రంథి వెంకటసుబ్బారావుగారు - రాజమండ్రి	30-
6 సి. యస్. నాగరాజుగారు - బెంగుళూరు	30-
7 తుమ్మలపెంట సుబ్రహ్మణ్యులుగారు - మద్రాసు	30-
8 శిల్లా భీమరాజుగారు - బరంపురం	25-
9 సమయమంతుల నాగేశ్వరరావుగారు - ర్యాలి	25-
10 సిదరా మర్వాసులు శ్రేష్ఠిగారు - సికింద్రాబాద్	25-
11 రాజనల్లి రామయ్యగారు - ధావనగిరి	25-
12 యాదాళం సుబ్బయ్యశ్రేష్ఠిగారు - బెంగుళూరు	25-
13 పి. యె. రాజశ్రేష్ఠిగారు - కోయంబత్తూరు	25-
14 జమ్మల శ్రీరంగశ్రేష్ఠిగారు - బరంపురం	20-
15 పోలిశెట్టి సోమసుందరంగారు - గుంటూరు	20-
16 కోణికి అమ్మినాయుడుగారు - ఉరజం	16-
17 పొట్నూరు చిన్న వీరభద్రప్పామిగారు - నరసన్నపేట	15-
18 కోరంగి వీరరాజుగారు - రాజమండ్రి	15-
19 వెంప్పటి బుచ్చయ్యగారు - సూర్యాపేట	15-
20 బూరగ మహదేవశ్రేష్ఠిగారు - శికింద్రాబాద్	15-

- 21 బిరుకూరు శంకరయ్యగారు - శికింద్రాబాద్ 15-
- 22 కె. కె. సంజీవమూర్తిగారు - కొత్తెగలం 15-
- 23 శ్రీ కన్యకా పరమేశ్వరి దేవస్థానంవారు - సత్యమంగళం 15-
- 24 పొడుగు బాలచంద్రమగారు - వారణాసి 11-50
- 25 కెంగువ నెంకన్నగారు - ఉక్కంబ 11-50
- 26 సి. యస్. కృష్ణమూర్తిగారు - బెంగుళూరు 11-
- 27 లాడి సన్యాసిగారు - గుడారి 10-
- 28 గుడ్ల రఘురాములుగారు - కొటికనాడ 10-
- 29 కొత్తకోట నారాయణ కుమందాస్ - రాయగడ 10-
- 30 శ్రీపాపనయోగిగారు - వెదుళ్ళవలస 10-
- 31 గుడ్ల కృష్ణమూర్తిగారు - వెదుళ్ళవలస 10-
- 32 నారాయణ శూరోహరిచందన దేవ్ - తల్లూకోట 10-
- 33 ఉప్పల పెద్దవెంకటరమణశ్రేష్ఠిగారు - అనకాపల్లి 10-
- 34 కడ్మిశెట్టి చిన్నవీరన్నసన్నువారు - అనకాపల్లి 10-
- 35 బొండాడ నూకరాజుశ్రేష్ఠిగా - తుని 10-
- 36 గోపిశెట్టి మల్లయ్యసన్నుగార్లు - విజయవాడ 10-
- 37 కపలచాయి కాశీరామరావుగారు - నర్సారావుపేట 10-
- 38 మండవ వెంకటరెడ్డిగారు - నర్సారావుపేట 10-
- 39 మామిడి యల్లాసాగారు - వరంగల్ 10-
- 40 కొండురు రామలింగంగారు - వరంగల్ 10-
- 41 కొండురు బుచ్చిరాజలింగంగారు - వరంగల్ 10-
- 42 సూర్యదేవర పట్టాభిరామయ్యగారు - వరంగల్ 10-
- 43 సిద్ధంశెట్టి లింగయ్యగారు - వరంగల్ 10-
- 44 పడిశాల వీరభద్రయ్యగారు - వరంగల్ 10-
- 45 తాటిపల్లి రామలింగంగారు - శికింద్రాబాద్ 10-

- 46 శారిశెట్టి వెంకటయ్యగారు - కరింనగర్ 10-
- 47 శారిశెట్టి వీరమల్లయ్యగారు - కరింనగర్ 10-
- 48 కొప్పరపు సుబ్బారావుగారు - ప్రొద్దుటూరు 10-
- 49 సి. కె. అనంత పద్మనాభంశెట్టిగారు - మడకశిరా 10-
- 50 సేగు ఆదిమూర్తయ్యగారి ఆదినారాయణగారు - మడకశిరా 10-
- 51 ఆలంపల్లి నారాయణగారు - గోరిబిడనూరు 10-
- 52 నామాశ్రీరంగంగారు - తుమశూరు 10-
- 53 నామాయన్ నారాయణశ్రేష్ఠిగారు - తుమశూరు 10-
- 54 చెన్నగిరి రంగప్పశ్రేష్ఠిగారు - భావనగిరి 10-
- 55 దేవతి కృష్ణయ్యగారు - బెంగుళూరు 10-
- 56 యన్. డి. సుసింహాశ్రేష్ఠిగారు - బెంగుళూరు 10-
- 57 యమ్. రంగస్వామి శ్రీకృష్ణగారి 10-
- 58 యస్. పి. రామకృష్ణ శ్రేష్ఠిగారు - కొల్లెగారి 10-
- 59 బి. యన్. నాగప్పశెట్టిగారు - చామరాజనగరం 10-
- 60 బి. యన్. రామశెట్టిగారు - చామరాజనగరం 10-
- 61 యమ్. కే. కృష్ణశెట్టిగారు - కోయంబత్తూరు 10-
- 62 ఎ. బి. సుబ్రహ్మణ్యంశెట్టిగారు - కోయంబత్తూరు 10-
- 63 రాజారామ్ హాల్ వారు - కోయంబత్తూరు 10-
- 64 రామా అండ్ కోవారు - కోయంబత్తూరు 10-
- 65 పి. యన్. నాగమాణిక్యంగారు - శేలం 10-
- 66 టి. సత్యన్నారాయణశెట్టిగారు - మద్రాసు 10-
- 67 గొల్లపూడి వెంకటకృష్ణం శెట్టిగారు - మద్రాసు 10-
- 68 ముత్యాల సుబ్బరంగయ్య శెట్టిగారు - మద్రాసు 10-
- 69 గ్రంథి కోదండరామారావుగారు - రాజమండ్రి 10-
- 70 నాగవరపు శేషగిరిరావుగారు - రాజమండ్రి 10-

- 71 శ్రీరాజమాన్యం మీనాక్షమ్మ జమిందారుగారు - రాజమండ్రి 10-
 72 నల్లపేట లక్ష్మయ్య శెట్టిగారు - గోరీబిడనూరు 8-
 73 సమయమంతుల పెద్దనాగేశ్వరరావుగారు - ర్యాలి 5-
 74 సమయమంతుల రాధాకృష్ణరావుగారు - ర్యాలి 5-
 75 శ్రీ తిరుపతి వెంకటేశ్వరులుగారు - నర్సారావుపేట 5-
 76 బత్తుల వెంకటపేరయ్యగారు - నర్సారావుపేట 5-
 77 నాగసరపు సుబ్బారావుగారు - నర్సారావుపేట 5-
 78 తాల్లూరి నాగేశ్వరరావుగారు - నర్సారావుపేట 5-
 79 ఉడతా అనంతరాములుగారు - పిడుగురాళ్ల 5-
 80 రాజమహిళ వెంకటేశ్వరులుగారు - పిడుగురాళ్ల 5-
 81 తాడేపల్లి చెంచుసుబ్బారావుగారు - పిడుగురాళ్ల 5-
 82 కొనకండ్ల వెంకటేశ్వరులుగారు - పిడుగురాళ్ల 5-
 83 అనుమోలు వెంకటేశ్వరులుగారు - పిడుగురాళ్ల 5-
 84 కొత్త మల్లయ్యగారు - పిడుగురాళ్ల 5-
 85 యర్రమళ్ల రాజయ్యగారు - పిడుగురాళ్ల 5-
 86 కర్నాలక్ష్మయ్యగారు - సూర్యాపేట 5-
 87 వీరవెల్లి నారాయణశెట్టిగారు - సూర్యాపేట 5-
 88 వనమా మట్టయ్యశెట్టిగారు - సూర్యాపేట 5-
 89 కందకట్ల వైకుంఠం శ్రేష్ఠిగారు - వరంగల్ 5-
 90 జి. యమ్. రాజలింగంగారు - వరంగల్ 5-
 91 చందా విశ్వనాథంగారు - ,, 5-
 92 తోట లింగయ్యగారి జగన్నాథంగారు - ,, 5-
 93 తోట చంద్రశేఖరంగారు - ,, 5-
 94 నాగబండి చిన్నకృష్ణయ్యగారు - ,, 5-
 95 చందా కాంతయ్యగారు - ,, 5-

96	ప్రొద్దుటూరి గోపాలకృష్ణయ్యగారు -	శికిందాబాద్	5-
97	తాడూరి రాజయ్యగారి కృష్ణయ్యగారు -	,,	5-
98	శిర్నాం సత్యనారాయణగుప్తగారు	,,	5-
99	లింగా సుందరయ్యశెట్టిగారు -	,,	5-
100	మరుమాముల రాజయ్యగారు -	,,	5-
101	లింగా వీరన్నగారి పెంటయ్యగారు -	,,	5-
102	తేలుకుంట బాలకృష్ణయ్యగారి వెంకటేశంగారు -	,,	5-
103	మాంకాల మల్లయ్యశేషిగారు -	,,	5-
104	జూలూరి వీరేశంగారు -	,,	5-
105	బెలిదె జగదీశ్వరయ్యగారు -	,,	5-
106	సురకంటి నాగయ్యగారు -	,,	5-
107	జగ్న రాగయ్యశెట్టిగారు -	,,	5-
108	చందా కృష్ణయ్యగారు -	,,	5-
109	మాచర్ల రామరావుగారు -	,,	5-
110	పార్కిశివయ్య బాలరాజయ్యగారు - నిజామాబాద్		5-
111	రాపల్లి చిన్నరాజేశ్వరరావుగారు - డబ్బా		5-
112	సిద్ధంశెట్టి వీరరంగయ్యగారు - జగత్యాల		5-
113	కొత్త శంకరయ్యశెట్టిగారు -	,,	5-
114	గౌరిశెట్టి రాజేశంగారు -	కరింనగర్	5-
115	తోడుపునూరి నారాయణశెట్టిగారు -	,,	5-
116	నలమాచు కొండయ్యగారు -	,,	5-
117	మాలై పాటి రామసుబ్రహ్మణ్యంగారు - ప్రొద్దుటూరు		5-
118	నాథంశెట్టి సోమయ్యగారు - ప్రొద్దుటూరు		5-
119	సి. కే. మహాదేవయ్య శెట్టిగారు - గుంతకల్లు		5-
120	నేగు ఆదన్నగారి ఆదినారాయణగారు - మడకశిరా		5-

121	కట్టా వెంకటనారాయణగారు - మడకశిరా	5-
122	మాల్యవంతం నారాయణశెట్టిగారు - గోరీబిదనూరు	5-
123	కాసల శ్రీనివాసం శెట్టిగారు - ధావనగిరి	5-
124	యస్. శ్రీనివాసం శెట్టిగారు - ధావనగిరి	5-
125	కే. జి. కే. బి. యస్. శెట్టిగారు - బెంగుపూరు	5-
126	పబ్బితి కృష్ణయ్యశెట్టిగారు -	5-
127	పత్తి అదినారాయణశ్రేష్ఠిగారు -	5-
128	సి. శ్రీరామయ్య శెట్టిగారు -	5-
129	శంకరసిల్లు చౌదాగారు -	5-
130	బి. హిమంతరాజుగారు - బెంగుపూ (కంటూరుమెంటు)	5-
131	వ్యామజాల సుబ్బరామయ్యశర్మగారు - కోయంబత్తూరు	5-
132	పి. యస్. కే. పి. యస్. శెట్టిగారు -	5-
133	సుంకు సుబ్రహ్మణ్యంగారు - మద్రాసు	5-
134	కూనిశెట్టి రంగనాథంగారు -	5-
135	కె. మల్లయ్యశెట్టిగారు -	5-
136	దోగుపర్తి సుబ్బారావుగారు - చీరాల	5-
137	మాజేటి అన్నపూర్ణమ్మగారు - గుంటూరు	5-
138	పరిపాటి వెంకటరత్నగారు - గుంటూరు	5-
139	కొనగొల్ల శేషగిరిరావుగారు - తెనాలి	5-
140	యలమర్తి సుబ్బారావుగారు - రాజమండ్రి	5-
141	మండవిల్లి రామారావుగారు -	5-
142	పాదర్తి ఆదిశేషయ్య శ్రేష్ఠిగారు -	5-
143	బుభద్ర వెంకట్రాజుగారు -	5-
144	దేవత రామమోహనరావుగారు - రాజమండ్రి	5-

విషయానుక్రమణిక

సంఖ

తేదీ

పుట సంఖ్య

1.	28-4-1955	తేదీనాటికి జరిగినటువంటి అనుభవములు	1
2.	17-5-55	తేదీనాటికి జరిగినటువంటి అనుభవములు	3
3.	28-6-55	తేదీనాటికి జరిగినటువంటి అనుభవములు	6
4.	28-7-55	తేదీనాటికి జరిగినటువంటి అనుభవములు	7
5.	28-8-55	తేదీనాటికి జరిగినటువంటి అనుభవములు	9
6.	28-9-55	తేదీనాటికి జరిగినటువంటి అనుభవములు	11
7.	8-10-55	తేదీనాటికి జరిగినటువంటి అనుభవములు	14
8.	8-11-55	తేదీనాటికి జరిగినటువంటి అనుభవములు	17
9.	22-12-55	తేదీనాటికి జరిగినటువంటి అనుభవములు	20
10.	16-1-56	తేదీనాటికి జరిగినటువంటి అనుభవములు	25
11.	31-1-56	తేదీనాటికి జరిగినటువంటి అనుభవములు	25
12.	16-2-56	తేదీనాటికి జరిగినటువంటి అనుభవములు	28
13.	14-3-56	తేదీనాటికి జరిగినటువంటి అనుభవములు	32
14.	17-4-56	తేదీనాటికి జరిగినటువంటి అనుభవములు	36
15.		సప్తభూమికల వివరణము	39
16.		ప్రథమభూమిక వివరణము	40
17.		ద్వితీయభూమిక వివరణము	41
18.		తృతీయభూమిక వివరణము	42
19.		చతుర్థభూమిక వివరణము	43
20.		పంచమభూమిక వివరణము	44
21.		షష్ఠిమభూమిక వివరణము	47
22.		సప్తమభూమిక వివరణము	49
23.		బహిరంతర్మధ్యము వివరణము	50
24.		ఉపసంహారము	53
25.		జీవన్ముక్తికి అంత్యోపదేశ రత్నములు	56

గ్రంథ సమాప్తి

శ్రీ ఆత్మానందబ్రహ్మచారిగారియొక్క చిత్రపటము

ఓం
శ్రీ గణేశాయనమః

తే 28-4-55

కమార్ గంజ్

మంత్రానుష్ఠాన మహిమ

శ్రీ సనాతన ధర్మపతాకకు జయమగుగాక

అనాథరక్షకుడు - ఆపదబాంధవుడైన మాపరమేశ్వరుని
ధ్యానించుటలో - స్తుతించుటలో పరిసంవత్సరములనుండి నాలోనేర్ప
డిన కొన్ని అభిప్రాయములు :- ఈ ఆలోచనలు బీజములో జీవుడు
శయించియున్నటులింతవఱకణగిమణిగి యుండెను. పరమేశ్వర
కృపావర్షము నాయంతఃకరణమున బడినతోడనే యాబీజరూపమీ
విధమైన భావపరంపరుల లతలగాఁ బెంపొందినవి. లోగడ కొన్ని
సంవత్సరములు దేశసంచారము, కొన్నాళ్ళభయనములోను, కొం
తకాలము యజ్ఞయాగాదులయందును, తరువాత గ్రంథరచనమునం
దును గడచినది. మొత్తమీశ్రమతమామలరణ్యనాసములో పదు
నెన్నిదేండ్లు గతించినవి. ఇన్నాళ్ళకాకరుణాసముద్రుని కటాక్షలవలే
శమిదీనునిపైఁ బ్రసరించినది. ఇంతవఱకు నెడతెగని కార్యక్రమము
లలో తగునవకాశము లభింపదయ్యెను. ఈనాడు గల్గిన యవకాశము
లేమనగా 1 లోకప్రసక్తిలేకుండ నొకయేడజ్ఞాతముగానుండుఁ గల్గుట
2 గంగానదీప్రాంత నివాసము 3 ఏకాంతవాసము 4 ఆమలకవృక్షము
(ఉసిరిచెట్టు) క్రింద జపించుట. ఇట్టి వీలును కల్గించిన ఆవిశాల
చిత్తునికి నాకృతజ్ఞతాపూర్వకవంశనములు సమర్పించుచున్నాను. కర్మ
జీవులకు భగవన్నామ స్మరణము - పూజనము - నేవనములనునవకాశ

ములు దోషకుల కష్టము. అట్టిదొక సంవత్సరమువరుసగానాశ రాత్వమని స్తుతి - కేవలపహారసమర్పణాదినైకైంకర్యములు నాకుఁ బ్రసాదించినభగవంతునియద్భుతశక్తి నేమనికొనియాడఁగలను? నాకు సహచరులుగా నున్న వారిమనస్సులునువి నిర్మలములగుటవలన వాతా వరణజనితక్షేత్రములైమియులేక ప్రశాంతి చేకూఱినది. ఈనాటి సంఘటన నాకొక మహాకోపదేశమును గావించుచున్నది. సర్వేశ్వరుడే మానవుల హృదయంతరాళములలోని యాస్పితములనవగతముచేసికొని - నేయి విధాల తోడ్పడునను నిత్యసత్యము నాలనుభవమువలన గ్రహించితిని. ఇతరులవలననేవిధమైన సౌఖ్యముండదు. పూర్వచరిత్రలో చంద్ర సమాచకీర్తులైన ధ్రువప్రహ్లాదముఖ్యులను దృష్టిలో నుంచుకొని - అంతచేయలేకపోయినను సాధ్యమైనంత వఱకునిష్ఠాగరిష్ఠుడనై యుండి యాదీక్ష పూర్తిచేయఁగలిగితిని. ఈ యజ్ఞాతకాలమనిన సంవత్సర కాలములో నేనెమర్చినవలసిన సంఘటనలున్నవి. ఒకటి రాక్షసులబాధ, రెండవది స్వహస్తపాకము. మూడవది సరియైన యేర్పాటులు లేకపోవుట. ఇన్ని యొడుదుడుకులున్నను భగవంతుని పై భారముపెచ్చియుంటిని. క్రోధ - ఆపాదమానములలోని మేఘములరాకకై చాతకపక్షులెదురు చూచుచుండును. ఆజలధరములు కరియకుండగనే పారిపోవును. అప్పుడు చాతకములు నీరసదృక్కులతోనిస్పృహతో వానివంకకేచూచుచుండును. నాపరిస్థితి వానిపరిస్థితి యొక్కటియేయని యాయుదాహరణమున బోధపడును. పాపమాచాతకపక్షులతపస్సు శ్రావణ భాద్రపదములనాటికి ఫలించును. అట్లే మఱి యాట్రమానములలో నానిశ్చితార్థమునెఱవేరును గదాయను నాశతో నువ్విఘ్నముచున్నాను. బొందెలో ప్రాణమున్నంతవఱకీవిధముగానే యీశ్వర సేవ చేయవలెననియే దృఢసంకల్పమున్నది. అదియే సర్వేశ్వరుని నేను వాంఛించుచున్నాను.

తే 17-5-1955

సనాతన ధర్మమునకు జయమగుగాక !

ప్రియమిత్రులు బ్రహ్మశ్రీ వేదమూర్తులయిన బంకాల గణపతి శ్రేష్ఠిగారి దివ్యసముఖమునకు శ్రీ కర్తానంద బ్రహ్మచారి ఆశీర్వాదములు చేసి వ్రాయుచుంది. విభయ శ్రేయోనంతరము.

ఈ పవిత్రక్షేత్రమున నూనిత్యకృత్యములీవిధముగా నున్నవి. ప్రతిదినము బ్రాహ్మముకూర్తమున తేచి సర్వాంతరాన్నియైన పరమేశ్వరుని ధ్యానించుటయు పిదప గణాధిపతి - గాయత్రీదేవతను - నారాయణ రామకృష్ణాది నామములను, ఉపనిషత్సంక్రమముల నుచ్చరించుచు గడచిన జన్మలలోఁ దెలియక చేసినపాపములు పోవుటకై ప్రార్థింతుము. తక్కిన కాలకృత్యములు దీర్చుకొను సమయమునందొక్క నిమేషమైనను పరాయత్నము గాకుండఁ జిత్తమునీశ్వరాయత్తముగాఁ జేయఁ బ్రయత్నింతుము. ఈ ప్రదేశములలో నైత్ర నైశాఖ మాసములు మన దేశములో నెట్లుండునో యట్లే తెల్లవారుగూమునఁ గొంచెము చలిగానుండును. స్నానమున కాలస్యమైనచో పూజాది నిత్యానుష్ఠానములు పూర్తియగునదికి 11, 12 గంటలతిక్రమించుచున్నది. 12 గంటలలోపుననే పూజ ముగియవలెను. అందుచే నింతటి బాధ్యతాయుతదినకృత్యము నిర్విఘ్నముగా జరుపవలెనన్న నెంత కష్టముగానున్నను తెల్లవారుగూమున లేచినఁగాని యివన్నియును బూర్తికానేరవు. నిజమైన భగత్సేవ చండన - అలంకరణములు చేయునప్పుడును - పూజ - నేపలే మొనర్చినపుడైనను బుద్ధిని చలింపనీయనట్లు చూచుచుంటిని. ఇట్లు కొన్నాళ్ళ నేవావిధానము నిశ్చల ప్రవా

హముగా జరిగినపు యొకడాడైన ప్రశాంతచిత్త మలవడకతీతదు. పూర్వ లీవిధముగానే స్థిరయోగనిష్ఠాగచ్ఛులైనారని తలంచుచుండును. ఘృతదీపారాధన చేసినతరువాత పూజాక్రమము పూర్తియగును. పిమ్మట నిరువదినాల్గక్షరముల రుద్రగాయత్రీ మంత్రమును దినమునకు 7000 చొప్పునఁ జేయవలసియున్నది. ఈ జపము పూర్తియైనతోడనే మాధ్యాహ్నిక సంధ్యావందనము పిమ్మట భోజనమునకు సిద్ధపడెదను. వంటచేయు సమయములోఁగూడా ననుష్ఠానదేవత నామమును మనసా యుచ్చరించుచుండును. తరువాత ఉపరిక - దేవదారు మొదలైన చెట్లకు వంటశాల పూజాగృహములకు వలయు నీటినిదెచ్చి పోయుచుండును. ఆసమయము నందైనను మహేశ్వరధ్యానవిముక్తుఁడను మాత్రము కానేరను. భాగవతములో “పానీయంబులు ద్రావుచున్ గుడుచుచున్ భాషించుచున్ హాసలీలా నిద్రాదుల” యను పద్యార్థము మీరెఱిగియే యుందురు కదా!! వంటయైన పిమ్మటఁ బంచదేవతలకుఁ బంచయజ్ఞములు చేసిన పిమ్మటనే భోజనమునకుఁ గూర్చొందును. భుక్తాయాసము తీటునంతవఱకు విశ్రమింతును. ఆవేళనైనను భగవదన్నామాను సంధానము విడచుటలేదు. తరువాత భోజన పాత్రాదికమును శుద్ధిగావించెదను. సాయంసమయ సంధ్యావందన మొనర్చుకొందును. ఏకభుక్తమగుటచేత రాత్రి వంటకప్రయత్నముల బాధలేదు. తరువాత శ్రీ గాయత్రీదేవతాపవిత్ర మంత్రమును 1250 సార్లు జపించి - అనుష్ఠాన దేవతను స్మరించుకొనుచు పరుండెదను.

ఈవిధముగా ప్రతిదినము జరుగవలెను. జరుగుచున్నది. ఈనిరంతరదీక్షా నిమగ్నమగుటచేత శరీరము కృషించుచున్నది. శరీరాభిమానముపెఱిగినకొలఁది భగవంతుఁడు దూరమగుచునేయుండును. భగవత్సేవా సమర్పితమైన తనువే తనువని ప్రక్షాదోక్తి. విశేషభోజన ద్రవ్యములు కావలెనన్నను - ఆసౌకర్యములను గల్గించువారావిధ

మైనయొక్కవసామాగ్రి సీయలేమన్నారు. అందుచేతనే నేను ప్రాణరక్షణ కనసరమైనంత పదార్థమునే యివ్వనుంటిని. నాశరీరయస్థి కృశించినను అంతఃకరణమూ యీశ్వర పాపారవిండాసక్తమగు చున్నది. అదియే నా అదృష్టవిశేషము. సంవత్సరసుదీర్ఘపరిమితిగల యీనిష్ఠాక్రమము నిరపాయముగాజరుపుట మానవాతీతమైనది. కావున నాబరువు భారమాదేవదేవునియందే సమర్పించియుంటిని. ఈకాలముననే శీతవాయుప్రసార మధికముగానున్నది. ఇక శీతకాల మునందెట్లుండునో !! సరమేశ్వరునకే యెఱుక. మొత్తమీయనుష్ఠానమునందు 2650000 మంత్రములజపోచ్చారణము చేయవలసియున్నది. ఈమంత్రము లుసిరిక చెట్టుక్రింద నుచ్చరించినచో నొక్కమంత్రభాగ ఫలితమునకు నూఱుభాగముల ఫలితము ప్రాప్తించును. అందుచే మొత్తము 2650000 మంత్రజపఫలిత ముండును. ఈఫలితము నాస్వార్థమునకేమియుఁగాదు. నాతలిసంక్రమలకు, నామాత్రిత కీర్త్యులకు - ఆత్మమిత్రులకు సంప్రాప్తించును గాక !!

ఈవిషయములను సవిస్తరముగా నాత్మమిత్రులైన క్షిల్లంశైట్టి లక్ష్మణమూర్తి, మల్లేశము, బెల్లాన వెంకటప్పయ్యగారు, జామి గురు మూర్తిగార్కి తెలుపవలెను.

ఈసందర్భములోఁ గొన్ని ముఖ్యకారణములవలన మానదీక్షకూడ సీమధ్య స్వీకరించుట జరిగినది. ప్రజలద్వారా యెన్నోవిఘ్నములు రాగలవు. వర్ష బిందువులుపడినపిమ్మటఁ జల్లారెడు భూమివలె, మానము వహించుటచే హృదయము చల్లఁబడును. మానమిట్టి ఆధ్యాత్మిక కార్యకలాపమునకు ముఖ్యవసరమని యనుభవజ్ఞుల దేశించినారు. నేనీదీక్షనే యవలంబింపకుండినచో సీమహత్కార్యమునగములో విధ్వంసమై యుండెడిదే.

శ్రీసనాతన ధర్మమునకు జయముకల్పించుగాక

ఈయుక్తరము మూడవమాసమునకు జెందిన విషయములను చెల్పును. మొదటి రెండుమాసములకంటె నీమాసములోని అనుభవ విషయము లతిచిత్రముగా నుండును. ప్రస్తుత యెండలబాధ చాల తీవ్రముగానున్నది. నోరు పిడుచగట్టుచున్నది. ఒకానొకప్పుడు కన్నులు చీకటి గ్రమ్మును. ఎన్నికష్టము లెదుర్కొన్నను పురుషకార్యమును విడువక చేయుచువచ్చితిని. అనంతర మెక్కువవేడి తత్త్వముగామాటుటచే నతిదారుణమైన మూలచ్యాధి సంక్రమించినది. ఎడతెగక నెత్తురు స్రవించుట మొదలు పెట్టినది. ఈసక్కార్యమునకు సహాయముచేసినటువంటి ముగ్గురుభక్తులకుఁ దెలియజేసితిని. వారు విన్నారు. అందొక భక్తులు చీటివ్రాసి పంపుచు నానుపక్రికి వెళ్ళుటయే కర్తవ్యమన్నారు. ఆవిషయము విన్నతగువాత చాలదుఃఖించితిని. అపుడు పరమేశ్వరుని మొఱపెట్టుకొంటిని. “సర్వేశ్వరా॥ యిన్నాభ్యుంధి నేవ చేయవలయునని యెంతో యాశించితిని. ఇంతలోనిన్నియవకాశములొనగి యింతలోకార్యవిఘాత మొనర్తువా? ద్రాపదీ మాన సయక్షకా॥ నాకెవ్వరావులున్నారు? నివేగదా! సర్వశరణ్యడవు॥ అని ప్రార్థించి లింగప్రతిష్ఠచేసిన మందిర ప్రాంగణములోపలికి వచ్చి ముఖ్యమైన కొన్ని సామానులుకట్టి ప్రయాణమునకు సిద్ధపడితిని. ఆభక్తులతోఁ జెప్పి వెళ్ళిపోదలచితిని. కాని యింతలో విచిత్రసంఘటన జరిగివది. భగవంతుడు వారిమనసులలోఁ బ్రవేశించి యొకసంకల్పమును బుట్టించినాడు. వారు మంచిమందు తీసికొని నాదగ్గఱకు వచ్చినారు. ఈయనధర్మములవలనొకవ్వనివారణ మగునని చెప్పినారు. రెండు

మూడురోజులు వాడిన తర్వాత క్రమముగా నాబాధ తగ్గిపోయినది. తర్వాత కొన్నాళ్ళకు శాక్షులు దండయాత్ర చేయనాగినారు. వారిలో ముగ్గురు పెద్దవారుచేత దండములు ధరించి నామీదకు బ్రహారము చేయవచ్చినారు. వారిని దూరముగాఁ బొమ్మని గరనంజ్ఞ గావించితిని. పరమేశ్వరస్వరూపులుగాభావించి వారికి నమస్కరించితిని. అప్పుడువారు శాంతించినారు. ఈసంగతినాకపుడొప్పుడుసహాయ కులైన మువ్వగు భక్తసోదరులకుఁ జెప్పితిని. ఆమువ్వనులో నొకఁడు వేదాంతవిచారణ పరుఁడేగానిక్రియాశూన్యుఁడు వారా రాక్షసులను పిలిపించిరి. నాపాదములపైఁబడి క్షమాపణ కోరుకొన్నారు. అప్పుడు వారిని భగవంతుని వేడుకొమ్మని మానముతోఁ గరనంజ్ఞ గావించితిని.

మానదీక్ష వహించుటచేతను నేనెవ్వరివద్దకు వెళ్ళకపోవుటచే నీసత్కార్యము నెఱవేరినది. ఈవిధముగా వేసవికాలదిక్ష సిద్ధిఘ్న మైనది. భూమిచల్లఁబడినది. ఈయారుద్రలో బీజములు మొలకలెత్తు నట్లే సత్కార్యబీజాంకురములు తలలెత్తు సూచనలగపడుచున్నవి.

లింగప్రతిష్ఠగావించు నపుడు నాచేత నాఱజాలు మాత్రమే యుండెను. నేననుష్ఠానములోనికిఁ బ్రవేశించినపుడొక్క సురకాని యైనను నాచేత లేకుండెను. అందుచేతనందఱకుత్తరములు వ్రాయుట కప్తముగా నున్నది. ఈమానములో కష్టములధాటికి సహింపలేకచాల సాగ్లేడ్చితిని.

ఓం

28-7-55

సనాతన ధర్మమునకు జయమగుగాక!!

ఈ ఉత్తరము నాల్గవమాసములోని విశేషముల నెఱుగఁపఱుచు ఇది వర్ష కాల మగుటవలన భోజనముచేయుటకుఁ దగిన

యోర్పాట్లు లేనందున) గట్టముగా నున్నది. ఈకష్టములు చూచువారి కెంతో హృదయవిచారకముగానుండును. ఈ కష్టములలో నేర్పజిన సంఘటనలలో మనస్సునకువిజ్ఞానమను న్యాయాధికారికి జిత్రమైన సంవాదమగు చుండును. మనస్పిట్టడుగును. సకలదేశములను సంచరించి తిని. సకలవిషయములు నాకవగతమైనవి. కావుననే కష్టములనుభవించుటవ్యర్థముకదా! ఇప్పుడుచేయునది భోజనముకాదు. ఏదోక్షుద్బాధను దీర్చునది మాత్రమే. అందునను తీసికొనునదొక్క పూటయందేగదా!! గాలివాన యలజడులవలన భోజనముచేయుటకూడకష్టమేగదా!! అప్పుడు బుద్ధియను న్యాయవాది, న్యాయమూర్తితో నీవిధముగావిన్నవించుకొనును. ఇతరుల నాశ్రయించుకొనియుండుటలోఁగూడ పరోపయోగమునకేగదా!! అట్టిచో వారెటులున్న మనకెందులకు? ఇప్పటి పరిస్థితులలోఁ బ్రజలు బొత్తిగాస్వార్థపరులై యున్నారు. మనమేమి వారి ప్రయోజనముకై కృషిచేసినను ప్రయోజనము సూన్యము. ఈవ్రతానుష్ఠానమువలన ప్రయోజనమేమున్నది? అప్పుడు చిత్తమీ విధముగా న్యాయమూర్తితోఁ జెప్పును. ఇట్టి సత్కార్యములెన్నో ప్రజాక్షేమముగోరి జేసితినిగాని దానివలనఁ గలిగిన దేమియులేదనెను. అంతటనహంకారము హంకరించి యిట్లుచెప్పసాగినది. నాకంటెఁ దెలిసిన వారెవరున్నారు? ఉన్నను లక్షకు, కోటికోయొక్కరుండ వచ్చును. అందుచే మనమెచ్చట సంచారముచేసినను దేనిని లోటురాదు. అందుచేనీవ్రతముచుచాలించుట మంచిది. ఈ విజ్ఞాపనలువిన్నపిమ్మట న్యాయాధికారి యీవిధముగాఁ జెప్పఁదొడఁగెను. (ఆచార్య పరమోధర్మః) ఆచరణ పరమ ధర్మమైనది. పది సంవత్సరములనుండి యిట్టి వ్రతానుష్ఠానావకాశము దొఱకునా? యని యాకాంక్షించుచు నిట్లేనాడు మధ్యలోఁ బరిత్యజించుట యోగ్యమేనా? ఇప్పుడు భయపడవలసినదేమున్నది? ఇట్టి సదవకాశము జీవితమునమఱుల

గాకపోవచ్చును. ఎన్నికష్టములు వచ్చినను, కడకుఁ బ్రాణాపాయము వచ్చినను వానిని లెక్కింపక నిశ్చేతార్థమును సాధించువఱకు నిపుణులు మతులు ప్రయత్నములు విడనాడరుగదా!! బలి, శిచి, హరిచర్చంద్ర ప్రముఖులొక్క ధర్మనిష్ఠయై యెట్టి మహాత్మాగములు గావించి నిర్మల కీర్తిమూర్తులైనారు? ఆత్మచ్ఛస్థిలోఁ బరిశీలించినచోనందమును నీవారే. నీయాత్మకు భిన్నులెవ్వరునులేరు. కావుననీజీవితాంతము వఱకు నీకున్న విజ్ఞానము నాచరణమునకుజతపరచి నీయనుష్ఠానము లో కసంగహమున కుపయుక్తమగునట్లు చేయుము. పూనినకార్యము నెఱవేర్చకభీతివహించుట సనాతనధర్మమునకు వ్యతిరేకముగదా!! అనుష్ఠానము పూర్తిచేయుటయే మానవధర్మము.

ఓం

ది. 28-8-55

శ్రీసనాతన ధర్మమునకు జయమగునుగాక!!

ఈ క్రిందఁ బొందుపఱచు విషయములై దవమానములో జరిగినవి. వర్ష కాలమగుటచేదగిన భోజనవసతులు లేకున్నవి. చూచు వారీదీక్షానిర్వహణమెట్లు సమాప్తియగునని పరికించు చుచుండిరి. ఈసందర్భములో ముగ్గురు భక్తులు సహాయముచేయుచు వచ్చినారు. అందొక భక్తుడొకసారి పిండి పంపించెను. ఆపిండి కొట్టెలు చేసెకొని తినుటవలన నాకడుపులో నొప్పి కలిగెను. ఆబాధ కోర్వలేక యేడువఁ దొడంగితిని. తదుపరియాషధము నేవించివలసివచ్చినది. పిమ్మట స్వావత చేకూరినది. తరువాతకూడ నాపిండినే కొట్టెలుగాఁ జేసెకొని తినవలసివచ్చినది. దానివలన కాళ్ళు పీకులు, కొలఁదిగా కడుపునొప్పి యగుట, బ్రతికొనినది. ఈదోష మాపిండివలనన కలుగుచున్నదని

భావించి, యాపిండినొక భక్తునివ్వారా మహాణమునకంపి, దానిని దీసి
 తీసి మంచి గోధుమపిండి నిమ్మని కోరితిని. ఆదుకాణదారుడట్లే
 మంచిపిండి నొసంగెను. నేనెంతో మొదట పిండి యిచ్చిన భక్తునితో
 జెప్పితిని. నేనట్లు పిండినిమార్చించుటా తనకి గిట్టలేదు. దానితో
 మండిపడి కొన్ని మామణవాళ్ళు ప్రయోగించి వెడలిపోయెను. ఒక
 భక్తునియింట దొంగతాకరాజేబడి సర్వము పొంగలించినారు. ఈ
 విధముగా భక్తులలో మనోవైకల్యము బయలుదేరినది. ఈకారణ
 మున కియన్యూనము నిలిపివేయుడన్నారు. ఆమాటలు విన్నతర్వాత
 నాహృదయములో శూలములు గ్రుచ్చిపట్టయినది. సూర్యునిమీదికి
 మేఘమాలికలువచ్చి కప్పనట్లు నాప్రయత్నాలను గొన్ని చెడకర్మ
 లడుడగులుచున్నవి. ఇంకెవరికు నేను చెప్పిన బహిరంగభక్తులేమియు
 గ్రహిమా మాపకముగా జేయుట మానిరి. భగవంతుని అపారకృపవలన
 గొందఱాంతరంగిక భక్తులేర్పడినారు. వారివలననే మంత్రానుష్ఠాన
 మిప్పుడు బాగుగాజరుగుచున్నది. ఈకష్టములు చూడలేక నేలకురెండు
 వేప చెట్లొకటి పడినవి. వానికెదురుగా బరమేశ్వరుని మందిరమున్నది.
 ఒకచెట్టు వంటకట్టియలకు కండవచెట్టు వంటశాలకు స్తంభముగా
 నమర్చబడుటచే నారెండును నోరులేని వైనను నాదుస్థితిని గ్రహించి
 యావిధముగా సాయపడినవిగాని, నోరున్న మానవులు మాత్రము
 సహకార మొసంగలేకపోయిరి.

ఇప్పుడు వర్షములు పడినందువలన భూమివలె నామనస్సుకూడ
 జల్లారినది. ప్రస్తుత ముసిరికిచెట్టుకింద జపాదికమంతయు జరుగు
 చున్నది. నాల్గూసాలకిందటనున్న విషమపరిస్థితులన్నియు లేవు.
 ఇప్పుడొక కామధేనువు ప్రాప్తించినది. పిండి, బియ్యము, వప్పు,
 ధనము, కావలసినవన్నియు నాకామధేనువే యొసంగుచు వచ్చినది.

ఈ కామధేనువెవ్వరనఁగా నయాచితముగా వచ్చిన అంతరంగిక భక్తి వా లే యీన త్కార్యము జరుపు చున్నాడు.

ఒకప్పుడు మనంజులము మహేంద్రగిరిలోనుండిన సరిస్థితులే యిచ్చటనున్నవి. ఒకసారి భయముగా నుండును. ఇదే యనుష్ఠానము మన దేశములో జరిపిన నింత భావలేకుండునుగదా యచ్చించును. ఈవిధముగాఁ బలురకములైన భావశరణాలు హృదయమునుండి లేచును. క్రుంగును. ఇట్టి పుణ్యకార్యములు జరుపునోరువారు బ్రాహ్మణము హుర్తమున లేచి జలమునైన ముట్టుక యనుష్ఠానము పూర్తిచేయుట తేలికయైన పనికాదు.

శ్రీ గణేశాయనమః.

డి 28-9-55

కమార్ గంజ్

శ్రీ సనాతన ధర్మమునకు జయమగుగాక !

పశుపక్షిక్రిమిజాతులకు నామాస్యజ్ఞానముండును. ఒకరిని వంచించుట, యుక్తిగా మాట్లాడుట, యదార్థము చెప్పకపోవుట, మొదలైన దుర్గుణములన్నియు తాత్కాల్యములోనుంచి గొప్పతనము వహించును. గాని యీవిరుద్ధలక్షణములు దీర్ఘముగా యోజించిన సత్యమార్గమునకుఁ బ్రతిబంధకములే. ఈదుర్గుణములు ప్రస్తుతవాతావరణములో కొండజాతులలో, బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్యాదులయందు చలచుగాఁ గానఁబడుచునే యుండును. ఈతాకికవిజ్ఞానము పరులకూటిలో మట్టికొట్టి మేడలు మిద్దెలు కట్టింపఁజేయును. అందఱ కంటఁ దన్ను గొప్పవానిగాఁ బరిగణింపఁజేయును. ఈమేడ మిద్దెలు, ఆస్తిపాస్తులు, పదవులు తాత్కాలికమైనవే. మాతృగర్భమునుండి

వచ్చిన శరీరమే మట్టిపాలగుచున్నపుడు మిగిలినవాని మాట చెప్పవలెనా? నిత్యుడును, చిదానందుడును, దయామయుడైన భగవంతుని కెలియగలక్షానమే జ్ఞానముగాని యితరములన్నియు నజ్ఞానమేగదా!! అందుచేతనే ప్రహ్లాదుడు “చక్రహస్తుని బ్రహ్మతామసమవు చదువు చదువన్నాడు. భగవంతుని గ్రహింపఁదగిన విజ్ఞానోపార్జనమున కామార్గమునందు గడిదేసయుత్తముల నాశ్రయింపవలెను. ఇట్టి బ్రహ్మజ్ఞానము సర్వభూతములందు బ్రహ్మత్వమునుదర్శించుచు నమభావముగల బ్రహ్మనిష్ఠులకడను, సదాచారసంపత్తిగల పండితుల చెలెను, ఉపాసనాసిఘ్నుల మ్రోలను, పతివ్రతల దగ్గఱను, యోగీశ్వరుల వద్దను, భవదర్శిత బుద్ధిగల గృహస్థులయందుండును. బోధనలలో బ్రహ్మత్వమును, తమ యరచేతులలో వైకుంఠమును జూపుట కేవలమది తాకికవిద్యయే యగును గాని, అనుభవవిజ్ఞానము కానేరదు. పై నుదహరించినవారందఱును తమ నిత్యజీవితములందా విశుద్ధబ్రహ్మ విజ్ఞాన విలసితులై యుందురు.

ఎఱుకగలవారి చెంతనే జననమరణవిముక్తి హేతువులను తెలుపఁబడినవారై, తాకికవిజ్ఞానమును దూరముచేసి, దుఃఖములనోర్చి, సత్యమలవఱచుకొని, పరమశాంతులై, ఆధ్యాత్మికజ్ఞానము సంపాదించుకొని సంసారబంధములనుండి విడుదల కావలెను.

ఆత్మసోదరా!! ఈజన్మము క్షణభంగురమైనది. ఈక్షణమో మఱుక్షణమో యెవ్వరితోఁ జెప్పకుండగనే వెళ్ళిపోవలసియున్నది. ఈజన్మరహస్యమునర్థముచేసికొని—శరీర, మనోబలములున్నపుడే బ్రహ్మజ్ఞానోపార్జనకుద్యుక్తుడవగుము.

సనాతన ధర్మమునకు జయమగుగాక!!

సనాతనధర్మమే సకలలోకములకు, సకలజాతులకు, సకల దేశములకు, సకలధర్మములకు, సకలరోగములకు ముఖ్య దివ్యైష ధర్మము. ఈ యశావధము నేమానవులు నేవెందురో వారికి (పునర్జన్మ) ముండదు. కావుననోమహాశయులారా!! సనాతనధర్మము యొక్క పరిభాష వినుడు. ఈసనాతనధర్మమే సృష్టించింది ప్రాకారమైనది. ఇది సృష్టియంతయు వలకుండును. ఇది భూతభవిష్యద్వర్తమాన కాలములందుసమానముగానుండును. దీనికి జన్మయితీహాసమును జెప్పెదను వినుడు. పసిపాపలేక బాలుడు గొట్టమేక, గేదె, ఆవు, డబ్బా పాలనుపయోగించునపుడు పసిపాపలేక బాలుడుకూడ రోగగ్రస్తుడగుచున్నాడు. ఆబాలుడే తల్లిపాలు నేవించినచో దినదినము శుక్లపక్ష చంద్రుని వలె వర్ధిల్లును. కావున నోమహాశయులారా!! మీరు భూత ప్రేతములకు, క్షుద్రమంత్రములకు, దొంగతనమునకు, కపటమునకు, మద్యపాన వ్యభిచారములకు, అసత్యమునకు, స్వార్థమునకు, మొదలైన చిన్న విషయములందు మనస్సును బోసేయక, కేవలమాదినండి వచ్చు సనాతన ధర్మమునాశ్రయించి, దేవదేవుని, ప్రార్థించి, యనంతరము స్నాన సంధ్యావందనములు నెఱవేర్చుకొని, గృహమును పవిత్రము చేసికొనవలెను. గృహచ్ఛిద్రములున్నచోట విషజంతువులుండును. కావుననే గృహప్రవేశమును శుద్ధిచేసికొనవలెను. బాహ్యముగా గృహమును, అధ్యాత్మిక దృక్పథములో శరీరమునందున్న మనస్సును పవిత్రపఱచుకోవలెను. తెలిసియుండియు నింద్రియసమూహము

యొక్కయు ద్వేగమునకు సహింపలేక తప్పుటకుగులు వేసినపుడు, ములందును, గుప్తప్రదేశములందును, తెలియకయో, తెలిసియో నినకాయిక, మానసిక, వాగ్దోషములు నిత్యానుష్ఠానములో నున్నచో నోషభూతములంత ద్వేషమునకుఁ గనపడును. తిరిగి యట్టి యపకరుల నీకజేయ ననియెడు దృఢనిశ్చయము నలవఱచుకోవలసి యుండు. ఈ విధముగా తత్త్వయోగ, సాధనములు పశ్చాత్తాపానాము జరుపవలెను. ఇదియే సనాతన ధర్మము.

శ్రీ గణేశాయనమః

తే 8-10-155

కమార్జన్

సనాతన ధర్మమునకు జయమగుగాక !!

ఈ యంతఃకరణ ప్రవృత్తిజ్ఞానమునకే చక్రవర్తికలడోగూ చక్రవర్తికిఁ దెలియకుండఁగనే తనయిచ్చానుసారముగా నపుడును వెల్లిపోవుచుండును. కావున నేయంతఃకరణమును సర్వకాల సర్వాపుం దాధ్యాత్మిక చింతనమునందుండునట్లు చూడవలెను. అనేక స్థిరములు నిర్జన ప్రదేశములైన యరణ్యములందును, నదీతీరములందు, పవిత్రమైన యేకాంతస్థలములందును, నీకలియుగమున నుత్తరు పౌండ్రుండు వత్సరాళేకదీక్షగా బ్రహ్మచర్యములోనుండి, తపస్సునొసిన కొనుచుండినయెడల సంతఃకరణ ప్రవృత్తి కధిశ్వరుడైన చక్రవర్తిశ పడువని నాదృఢవిశ్వాసము. మనస్సుగంటి గింజకంఠ మిక్కిలి శుభ్రమైనది. కావుననే యందు భావము నిలువఁబడుట కష్టము.

పూర్వము మహర్షులు, మహాత్ములు నదీతీరములందు, సర్వ కుటీరములందును, కందమూల ఫలాదులను భుజించుచు, పశు

తన పచ్చగానితోఁ దృష్టిజెందుచు, వల్కలములు ధరించి, నిరా
డం 3 హాయిగాఁ నపచ్చు చేసికొనుచు బ్రహ్మచర్యాసక్తులై
బ్రం 100 మందుచుండెడివారు. వానావిధముగా జీవన్ముక్తిని
బడె నారు, ఈ విషయముచే మనము పూర్వ గ్రంథములవలనఁ
దేశ సుచున్నాము. ఆపృథి కాలములో కొంతమంది మహర్ష
లుఁ త్రిచే జీవించెడివారు. ఉంఘవృత్తియనఁగా పైదులు చేసి
కొం 10 వాత రాలిపడిన గంజలనేకొనితినుట. దీనినే మనన్యావ
హం షలో లెకియందుము. మలినావరణవిక్షేపముల నెవఁడు
దొం సకొనునో వాడే నిజమైన సన్యాసియగును. మలినమనఁగా
సుం వాసనలు, ఆవరణ యనగా, మాయతెఱు, నిక్షేపమనఁగా
కొం చెప్పఁబడును. నాయనుభవములో నీమూడు వోషములు
నాం లిగిపోలేదు. ద్వాదశవత్సరపరిమితిలో బ్రహ్మచర్యదీక్షతో
నెం తాత్త్విక సాధనమును గురుముఖతః క్రమించి యభ్యసించునో
వా తార్థజన్ముడై, జరామరణ, జన్మదుఃఖవిముక్తుడగును. ఇట్టి
సాధ 100 చిన మహాపురుషుల దివ్యచరిత్రలను పఠించి, విని, మనము
చేసి గాని మనమీసంసారచక్రమునుండి యావలికిఁబడుట కష్టము.

శ్రీ గణేశాయనమః

తే 8-10-1955

కమార్లంజ్

సనాతన ధర్మమునకు జయముగల్గుగాక

స్మృతియ మిత్రులైన టంకాల గణపతి శ్రేష్ఠిగారి దివ్యసము
శ్రీ ఆత్మానందబ్రహ్మచారి వ్రాసికొనునది. ఈ యుత్తర
సములో జరిగిన విషయములను విశదపఱచును. ఇదివరలో

నాలుగుమాసములు మిగుల విషమముగానే గడచినవి. అనంతరము కానుక్కును ప్రార్థించినది. ఈవాతావరణములో నిరక కల్పవృక్షశాఖాచ్ఛాయలుపడు కొన్ని సూచనలగుపించుచున్నవి. నేనీవ్రతము ప్రారంభించునపుడుములో నెట్టిసంకల్పముగలదో తదనుగుణముగా నీవ్రతనిత్యానుష్ఠానము పుష్కలముగానే కొఱుతలేకుండ సాగిపోవుచున్నది. ఈమాశ్రమ ప్రాంతములందెవ్వరును గంటికి కనబడకుండ నుండవలెనని నాకోరికయుండెను. ఒకపుడు నావద్ద భగవద్గీత శుద్ధముగా నానంద సభ్యునిచిన మైసూరు దేశస్థులైన శ్రీనారాయణ శెట్టిగారికియాశ్రమ విశేషములను - ఈవ్రతానుష్ఠానమును గూర్చి యొక జాబుప్రాసాదించి. వారుదారుబుద్ధిగలవారగుటచే వెంటనే నేను కోరికుండగనే రూ 10 లు నేతిబిత్తులు, చందనకర్పూరములు, వాసన పుల్లలు మొదలైన సామానులు పంపించియుండెను. “యద్భావంతద్భవతి” యను సూత్రప్రకారముగా నా సంకల్పమునుబట్టి దయామయుడైన భగవంతుని కృపవలన సక్రమముగా జరుగుచున్నది.

సోదరా ! ఒకవిషయము | వాయుట వింతగానుండునేమో మహాత్ములు, మహర్షులు వైరాగ్యసంపన్నులు తుచ్ఛమని - ఉచ్ఛిష్టమని విడచిపెట్టిన ద్రవ్యమునకై మానవులు దూరదృష్టిలేక పరస్పరము కలహించుచున్నారు. వేయేల? తల్లిదండ్రులకే యీతుచ్ఛధనము విరోధమును దెచ్చిపెట్టుచున్నది. ఈధనసంపాదనకై పెక్కురు పెక్కురు తంత్రములు పన్ని యీవిత్తమునార్జించి నిందలపాలుగుచున్నారు. ఈధన మొంత పాపిష్టిదనంగాఁ జివఱకు బద్ధన్నే హమునుగూడ మంటఁగలిపి కడకుఁ బోణములు తీయును. ఈధనాశాపరులు మోక్షమార్గమునకుఁ బోవుటకుఁబుట్టుగా నరకమునకు దప్పనిసరిగాఁ బోవుచున్నారు. ధనము మురియొకజన్మకు గారణమగుచున్నది. అయోచితముగావచ్చు ధనము

శోఽదృష్టిపడుచుండుట మేలుగాని పేరానగూడదు. ఆత్మయొక్కటియే ఇతరములన్నియు జీవరాసులే. ఇచ్చట నివియన్నియు నశించును. కావున తుచ్ఛమైన యాయనిత్యపదార్థములయందు మమకారమును తగ్గించుము. కోరికలుజన్మహేతువులని తెలిసికొనిన బుద్ధివంతుఁడా కోర్కెలను బూర్తిగా నెక్కడననుభవించి నిష్కాముడుకావలెను. అశాంతికి కారణభూతమైన యీతాకికద్రవ్యమునాష్టించుటయందే గడుపుచు న్నారుగాని, సుస్థిరమైన బ్రహ్మజ్ఞానద్రవ్యసంపాదనకుఁ గడంగకున్నారు. అదియే నావిచారము.

శ్రీగణేశాయనమః

8-11-1955

కమాలంజ్

సనాతన ధర్మమునకు జయమగుగాక!

ఈవంత్రానుష్ఠానము శారీరకబలసంపత్తి కుంటువడినను, మానసికబల మితోధికమగుటకును తన్మూలముగా లోకకల్యాణము జరుగవలెననునూహతో సంకల్పించితిని. సర్వాంతర్యామియైన పరబ్రహ్మము విశ్వమునందన్నిటఁ జైతన్యరూపుఁడై నెల్లొందుచున్నాఁడు. అఖండస్వరూపమైన భగవంతునెవ్వరు నాధారింపలేరు. అది బుద్ధికతీతమైనపని. అవ్యక్తచింతనమసాధారణమైన విషయము. ఈసాధనాసురక్తియుఁ బూర్వజన్మవాసననుబట్టి యుండును. శంకరాచార్యుల వారంతటి యద్వైతాచార్యులైనను గడకులోకసంగ్రహార్థము దాను సగుణోపానకుఁడై గుణగానముగావించినాఁడు. యోగియైనను సగుణారాధనాతత్పరుడైననాడుగాని బ్రహ్మమును జెందుట కష్టమని

భాగవతప్రవచనమున్నది. కావుననేవిచుడు ప్రమాపూర్ణుడగు రుద్రును పాసించుచున్నాను.

గ్రంథసహాయమున స్క్రికిందివిషయము లెఱుగవచ్చును. ఈశ్వరుడు మేరుకైలోపరిభాగమున నుండును. ఆమేరువు సప్తసముద్రలను దాటినగాని దృష్టోచరముకాదట. లవణసముద్రము, క్షిప్రసముద్రము, సురాసముద్రము, ఘృతసముద్రము, దధిసముద్రము, క్షీరసముద్రము, సిమర్దల పరిశుక్లజలాంబుధులున్నవనియు ఒకదానికంటె నొకటి క్రమ విస్తారము కలవట. అట్టిమహాదేవుని కైలాసస్థులైన మనోహరుని జవహాసస్థాధికములచే బ్రార్థించుచున్నాను. వినుతించుచున్నాను. వేణీకోశ్చించుచున్నాను. ఆవేదనపడుచున్నాను. ఎప్పటికప్పుడే ప్రతానుష్ఠానకాలము దర్థభాగమైనది, ఆదేవదేవునికై ప్రత్యేకమగు నొకయాసనము కల్పించితిని. అపవిత్రమూర్తి దర్శనమేనాడైన నిర్భాగ్యునకుఁ గల్గునా? యనునావేదన నాహృదయమునందు బయలుదేరును. గతేందుడు “లావొక్తింతయులేదు ధైర్యము విలోలంబయ్యె... కావవే ... సంక్షింపుభద్రాత్మకా!!” యను సంబోధనతో మొఱపెట్టుకొన్నట్లు సంసారభ్రమణచక్రస్థితుడనై నేనుగూడ నాక్రందించితిని. అగ్రూరునివలె నాశ్రీపతిని వేసుకొంటిని. మొత్తము మీద ప్రతకాలమునందు నాధ్యమైసంతవఱకు లోకాభిరామాయణ ప్రసంగవ్యవహారాల కవకాశమియలేదనియే చెప్పవలెను. జపకీర్తన చింతనమనన శ్రవణాదికవిధివిధానములచే రేయింబవళ్ళు గడుపుచు వచ్చితిని. స్వల్పవిషయములందు తుచ్చమైన మనస్సు ఆకస్మికముగాఁ బడిపోవును. అవతనావస్థనుండి మేల్కొనుమని భగవంతుడే ఆదేశించినాడు. అకారణముచే నాధ్యమైసంతవఱకు చిత్తమన్యాయత్తముగా

కుంకునట్లుకృషిచేయుచున్నాను. నోషస్వల్పములనుండి లేన నైత్తబజిన చిత్తమున నుదారాశయములుదయించి కలిించుటకు, జక్కని యవకాశములున్నవి.

ఆజగ దేక సుందరని దివ్యదర్శనమే నాకు కలునో!! నాహృదయ స్థమైన ధ్యానాదికములు నిష్కర్షణములేగా? అయినచో నిఁశవజకుఁడనకృపామృత ధారలు వర్షించక మానదీక్ష వహించునా? యనున వక్షయేర్పడును. బహువ్యాపకుఁడైన యామహానుభావుని పరిపాలనా వ్యవహారములోనాసంగతి పడినచోలేకో తెలియదు. ఆయనకు తీజి కెక్కడిది? ఆతనికెందఱు హులు, పవిత్రప్రేమికులున్నారో!! వారి యోగ్యతాదికముల యెనుట నాస్థితియెంత? నామొఱియూదయా భుని శ్రవణపుటములందొక్క సార్తైనా పడినదా? పడినచోనువేక్ష యేలవహించును? ఆతఁడు శరణాగతరక్షాదక్షుఁడే!! పూర్వము కష్ట పరంపరలలోఁ బడిన పుష్పదంతుఁడను గంధర్వుఁడు నలువది మహి ముస్తోత్రములు వ్రాసి స్తుతించి నిర్గతపాపుఁడై నట్లు వదంతి గలదు. చేసిన యపరాధములు క్షమింపఁబడుటకు శుద్ధుడు శంకరాచార్యులు వారుగూడ యపరాధ శ్లోకములను రచించెను. ఇవన్నియు దృష్టిలో నుంచుకొని మత్కృత పూర్వాపరాధనివారణార్థము రుద్రపూజా ప్రార్థనలు సల్పుచున్నాను. ఉదయము పూజానమయముననేకువేలు మంత్రోచ్ఛారణముగావించుటవలన కడుపులోనరములనొప్పి యెక్కువగుచున్నది. ఈ బాధ యీనాటితోఁ దీరునా? ప్రతిదినముండు నదియేగదా!! నాశారీరక బాధయెవరితోఁ జెప్పుకొందును? అన్నిటికి నాదిక్కాదయానిధి తప్పనన్యమెవరునులేరు. వాఁడేగతి యని త్రికరణ శుద్ధిగా వమోహవాక్యములర్పించుచున్నాను.

సనాతన ధర్మమునకు జయము గల్లుగాక !!

శ్రుతి స్మృతి యని రెండు విభములు. వేదవాక్యములకు శ్రుతి వాక్యములందురు. జాని ననునరించి ఆ చాయలలో సంగ్రహరూప మునందు స్మృతికిఁ దేబడినది స్మృతియందురు. మానవుడు భూత వర్తమానకాలసంగ్రహములవలన మనోబుద్ధి చిత్రాహంకారములకు లోబడియుండును. కానినీకాంచనాదికలౌకికవిషయములు ప్రాప్తిచినతోడనే తృప్తిపడి, మఱల వాని వియోగమున మిగులదుఃఖించుచుండురు. కొన్నాళ్ళు భోగమనుభవించినతర్వాతకూడ నితరుల సాత్తపహరించియైన ననుభవించుకొనును. భూతభవిష్యద్వర్తమానములయందలి యనుభవరూపమే స్మృతిరూపకమైన స్వప్నమున ప్రతిఫలించుచుండును. ఇదిపరికించినచోఁ జాలనాశ్చర్యము కలుగుచుండును. అందుచే సత్సంకల్పము, సాధుసాంగత్యము, సర్వదా పరమేశ్వరుని గుణగానశ్రవణమననిధి ధ్యానములున్న యెడల మాయావరణముదొలగిపోవును. నిత్యమైన బ్రహ్మపదార్థగతశుద్ధవిజ్ఞాన ముదయించును. అనఁగా మానవునకత్యవసరమైన సాత్త్విక విజ్ఞానము కలుగునన్నమాట. సంసారబంధములనా సత్వగుణమే తొలగింపఁగలదు. సత్వగుణము నిత్యపదార్థమునందు సుస్థిరలక్ష్యమునుంచును. ఈ సత్వగుణమును బెంపొదించుకొనుటకుఁ గొన్ని సాధనములు సూచింపఁబడినవి. 1. సాత్త్వికాహారమును దీసికొనుట. 2. సాధుసాంగత్యము. 3. సద్గ్రంథపఠనము. 4. ఏకాంతావాసము 5. సతతం

భగవన్నామగుణగానములను నీ సాధన ప్రకరణములవలన మానవుడు శుద్ధసత్త్వవృద్ధిగొనుచున్నాడు. కావునచే ముక్తసంగులై మహర్షులు పవిత్రాంబుపరీపూర్ణసదీతటపటకుటీక నివాసము చేయుచు సమూల్యబ్రహ్మజ్ఞానమకరందసముపార్జనము చేయగల్గినారు.

నీచసంపర్కమువలన హృదయము పంకిలమైపోవును. నాంసారిక తాపత్రయజ్వాల నాతనిని దహింప మొదలిడును. పూర్వజన్మమున జేసిన దుష్కృతమే తిరిగి మన బుద్ధులలోఁబ్రవేశించి పాపకార్యములు చేయుటకుఁబ్రోత్సహించుచుండును. పూర్వజన్మ సంస్కారమువలనో, ప్రస్తుతజీవితములోని సంగదోషమునో యాయాభావములు స్ఫూతికివచ్చి దివ్యమైనజీవితమునుబాధచేయును. త్రిగుణ సహితమైన మాయచేదానుజేసిన పుణ్యపాపములు సంస్కారమునొంది బ్రహ్మప్రళయానంతరము సస్యరూపమున నుద్భవించునని పెద్దలందురు. పూర్వ పాపపుణ్యఫలితానుసారమీప్రాణికోటికి జన్మకర్మలు ప్రాప్తించునని తెలియుచున్నది. కావున మంచి నిష్ఠవహించి, శాస్త్రవిహిత సమాచరణమొనర్చుచు, మఱలజన్మకురానియట్లు నిష్కాములగుటకుఁబ్రయత్నింపవలెను. పరిశుద్ధవిజ్ఞానమువలన మలినచూయావరణ నిక్షేపములు దొలగిపోవును. కోరికలు నశింపవలెనన్న దృఢతరజ్ఞాన సంపదయవసరము.

తాత్కాలికముగా వచ్చుసుఖభోగములకుఁదృష్టిచెంది, నిత్య వస్తువునే మఱచుట ప్రజ్ఞావంతుని లక్షణము కానేరదు. ఒకసారి యనుభవించినదానినే తిరిగి యనుభవింపవలెనను నింద్రియ మోహ జనితమైన మనస్సు నిలుకడలేక యావిషయ ప్రపంచమునే స్మరించును. ఒక్కక్షణముక్రిందట రుచ్యపదార్థములను తిందుము., కాని కొంత నేపటిలో తిరిగి మఱియొక మధుర పదార్థము కావలెనని మనస్సు

కాంక్షించును. ఇట్లే తదితర దర్శన, శ్రవణ, స్పర్శాదికములవలన నేర్పడు నీవిషయ కాల్యము సుస్థిర బ్రహ్మజ్ఞానమును పొందుచేయును. త్రికాలబాధ్యుడును, సర్వసాక్షిస్వరూపుడును, ప్రణవాత్మకుఁడైన సర్వేశ్వరునియందే మనోబుద్ధులనుంచవలెను.

పరబ్రహ్మస్వరూపమునకు నామరూపక్రియలులేవు. కావున ప్రణవమే సర్వదా యనునందించవలసి యున్నది. రామకృష్ణాది సగుణమంత్రోచ్చారణమును మఱల పునర్దస్యకుఁ గారణమగుచున్నది. జన్మరాహిత్యమునకు ముఖ్యహేతునైనది ప్రణవస్మరణమే. జ్ఞానోదయముకల్గినతరువాత నీభేదములంతగాఁ బాటించనవసరములేదు. ఏయూ శ్రమునందున్న సుఖయములేదు. పరిశుద్ధవిజ్ఞానముతో ప్రదర్శించవలెను. విషయములన్నియు సంక్షేపములుగాను, తర్వాత క్లుప్తముగా వ్రాయుచున్నాను. ఆపన్ని పాఠకుడైన పరమేశ్వరుని కరుణాకటాక్షవీక్షణము వలన మఱలనీభక్తిజ్ఞాన నైరాగ్యములకు సంబంధించిన ప్రసంగములో నొకప్పుడు' చేసికొండము. ఇపుడిచ్చటఁ జలి విస్తారముగా నున్నది. రాత్రివేళ మాతృగర్భస్థమైన శిశువువలె పరుండవలసివచ్చుచున్నది. తెల్లవారుఘామమున గ 4-30 లకు స్నానము చేయుటవలన శరీరము చీలిపోవుచున్నది. రాత్రి పగ లొక్కవిధముగా నుండును. రాగల మూడుమాసములు భగవంతుఁడెట్లు సంతక్షించునో తెలియుటలేదు. ఇంతకుఁబై నున్న హృషీకేశము-హరిద్వారము మున్నగు పుణ్యాత్మేశ్రము లందు నిట్టి వ్రతానుష్ఠానముచేయుటలో గొప్పతనము లేకుండునా? ఉత్తరదేశములో జ్ఞానకాండము హేచ్చుగానుండును. దక్షిణాపథమున కర్మకాండ యధికముగానుండును. ఇం తెవిషయములు.

సనాతన ధర్మమునకు జయమగుగాక!!

జీవన్ముక్తికి ముఖ్యముగా మానూసంబంధమైన విషయముల
యందు, ఉపరమము లేదా ఉపరతియనికాడవ్యవహరింతురు. ఈరెండు
పదములకు సర్థ మొక్కటియే. తగువాత నై రాగ్యము. ఉపరామత
యనగా సస్యోపదార్థములయందుఁ దనకు వాంఛ లేకుండుటయే.
నై రాగ్యమనగా సాంసారికవిషయములయందుఁ దనకు వ్యామోహము
లేకుండుటకుఁబ్రయత్నించుట. ఉపరామత యనగా తీర్థనూత్రల
యందుఁగాని, కామినీకాంచనములయందుఁగాని, వడ్డసోపేత భోజన
ములయందుఁగాని, మద్యమాంసాదికాహారభక్షణమునఁగాని, యిచ్చ
లేకుండుట. ప్రాపంచిక వస్తుజాలమునందభిమాన మోహములేకుండ
నుండుటయే నై రాగ్యమనఁబడును. ఇది యభివృద్ధికావలెనన్న సాధు
సజ్జనగోష్ఠి, ఆత్మవిచారణలనరము. మనోవాక్యాయక్యరూపచే నిరంజ
నమైన భగవంతుని ధ్యానాదికమునందు తైలధారాపాతచిత్తముండు
టయే యుపరతి యనఁబడును. జ్ఞానమనునానినీవిధముగా విభజించు
చున్నారు 1 చైతన్యవస్తువులయందుపేక్షాభావము 2 శాస్త్రవాక్యాంగీ
కారము 3 గురువాక్యవిధేయతలను నివి మూడులక్షణములు గల
తెలివయే జ్ఞానమగును.

ఉపాసనమనగా భగవత్సమీపమునందున్నాడను విజ్ఞాన
ముతోనే తాకిక దోషమంటకుండచేయునే పూజాదికవిధానప్రక్రియ
ఉపాసన. యమ, నియమ, ఆసన, ప్రాణాయామ, ప్రత్యాహార, ధ్యాన

ధారణ సమాధ్యష్టాంగయోగములలో నొకభాగ ముపాసనమై యుండుటచే దానిని జక్కగా నలవఱచుకొనవలెను. ఉపాసనకు ముఖ్య సాధనములు నిత్యమైనైతికకర్మలు. నైమిత్తికకర్మలనంగా పాసన సంధ్యావందనములు, పూజాశాస్త్రశ్రవణమననిధి ధ్యానాదికములు. ఇట్టివి సాధకుడు బ్రహ్మచారి, గృహస్థు, వానప్రస్థుడు, సన్యాసి యీ నాల్గొక ముష్టులుకూడ తామరాకునై నీటిబొట్టుచండనమున వ్యవహరించినచో సేవమాడముండదు. సంసారికెన్నో ఋణానుబంధములు తీర్చవలసియుండును. అవి తీర్చక మనకు సుఖము కలుగదు. ఆవిధముగనే ఆగామి, సంచితప్రారబ్ధముయొక్క ఋణము మలిన, ఆవరణ, విక్షేపములుయొక్క ఋణము, తీర్చినయనంతరము జీవుడు ముక్తిపొందును. సాధ్యమైనంతవఱకుఁ బ్రయత్నించి ఋణానుబంధములు తీర్చి కృతకృత్యుడగుచున్నాడు.

నైమిత్తికకర్మ, ఉపాసన, జ్ఞానము మూడువిధములు. కర్మాచారమున సామాన్యమైన పడవ నెక్కి కొంతకాలము దరిచేరును. ఉపాసనాపరుఁడులంగరువేసినపడవ నెక్కి కొన్ని సంవత్సరములకు, దరిచేరును. జ్ఞానానుష్ఠానపరుఁడు, స్త్రీమరెక్కి శీఘ్రముగాఁ బ్రయాణముచేసి మోక్షము పొందును.

లంగరువేసిన పడవలో ప్రయాణముచేయువారిననేకమైన సుడిగాలులెదుర్కొని యధాస్థానమునుచేరనియక మధ్యలోముంచి నైచును. ఈవ్రతానుష్ఠానము ప్రారంభించి సుమారుపదిమాసములైనది. ఈపదిమాసముల కాలముకూడ నానర్వేళ్ళరుని అపారకృపవలన స్వప్నములవలె గడచిపోయినవి. ప్రథముమలో రాక్షసులబాధ, పశువులబాధ, కుక్కల కోతులబాధ, విషసర్పాల, తేళ్ళ, కాకుల, చిలుకల, ఉడుతల యెలుకలు మున్నగు వానివలన శరీరబాధ - భోజన

పూజనద్రవ్యభంగములు కలిగినవి. గ్రీష్మకాలమున నెండ, వర్షకాలమున వర్షము, శీతకాలమున చలిగాలి మిక్కుటముగానుండుటచే నేను క్రమముగా నిత్యకృత్యములు యథావిధిగాఁజేసికొనలేని దుస్థితికి వచ్చితిని. కాళ్ళు ఎట్లుపట్టినవి. శరీరబాధలుట్లుండగా నంతఃకరణప్రవృత్తి యపుడపుడు పెడమార్గమునఁబ్రవర్తించుబోయెడిది. ఇన్ని బాధలకు గుఱియైనను — భారవంతయు నాదేవదేవునిపై నివైచి అదే ధ్యానము చేయుచుంటిని. ఏకపుత్రుఁడు మరణించినపుడు విలపించు తండ్రివలె, నూత్నముగాఁ బెండ్లియాడినభార్య కాలధర్మముపొందినపుడు భర్తయేడ్చునట్లు, భర్త యచిరకాలములో మరణింపగానేడ్చునవనారివలె నేదిక్కునులేక యీశ్వరా!! మహాదేవా!! రక్షకా!! యని ప్రార్థించుచున్నాను. మూలవ్యాధిపీడగ్రస్తుడనై యెంతో బాధపడఁజొచ్చితిని. గ్రామములమందుఁగంటె నిర్జనప్రదేశములయందు చలియెక్కువగానుండును. నాకష్టము లెవరితోఁజెప్పుకొందును. నాలొకిత నేత్రముల కెవ్వరగుపించుటలేదు. అంతర్నేత్రములకా దయామయుని దర్శనము కల్గినా? యనునా నేదన నాలోఁబ్రతిధ్వనించుచున్నది. వ్రతానుష్ఠానము పూర్తియగుటకు దినములు సమీపించుచున్నవి.

శ్రీ గణేశాయనమః

తే 31-1-1956

శ్రీ సనాతన ధర్మపతాకకు జయమగుగాక

ఇచ్చట పరమేశ్వరుని కృపవలన డ్డేమము. మీరు బంధుజన పరివారసమేతముగా డ్డేమముగా నుందురుగాక!! ఇచ్చట శ్రీశోష్ణము లెక్కువగా నున్నది. మేము ప్రయాణముచేయు మార్గము దట్టముగా మంచు గడ్డకట్టలుచే దారికూడ తెలియవచ్చుటలేదు. చలిగాలి యెక్కు

వగా నుండుటచేత నూతినుండి నీరుతోడుటకూడ దుస్సహముగా నున్నది. శరీరముకృష్ణవర్ణమైనది. అప్పుడపుడు గమనవేగమున, శిశిరా ఘాతముచే పాదములు పగులుటయు, మోకాళ్ళు బద్దలై రక్తము స్రవించుటయు జరిగినది. రాత్రివేళలందు చలిగాలి ప్రచండముగా నున్నది. దానికిఁ దోడుగా మాకనువైన పచ్చడములు కప్పకొనుటకు లేవు. చాలవఱకు నిశానమయమున నిద్రపట్టెడిదికాదు. ఆ ప్రశాంత సమయమున పరబ్రహ్మ ప్రణవనాదమునే స్మరించుకొనుచు బ్రహ్మనందమునందుచుండెడివారము. ఈలీల నిజముగా నాలోచించిన పురా సుకృతైక ఫలితమనిపించును. ఇన్నికష్టాలలోగూడనలభ్యమైన భగ చ్చింతనావి శేషమబ్బుట కాదుగదా!! ఇంకా గొప్పవిశేషము. భగ వంతుడిచ్చిన నానేత్రములు సార్థకమగుచున్నవి. ఇక్కడ నాకనులకైన ప్రకృతిరామణీయకమును వ్రాతలో మీకంతగాఁ దెలుపలేకపోయెద నేమో యనుభయమగుచున్నది. ఉత్తుంగతరంగాలతో ప్రశాంతముగా ప్రసహించుచున్న గంగాభవాని ఆప్రాంతమునందున్న అరిణ్యసీమలు ఆభూములలోనందందుఁగల యిసుకతీర్ణలలోనడచునపు డూహింప రాని యొకరసానుభూతి యేర్పడినది. ఆనాడు హృదయవీధిలోనన్యక్త భావజాలమపారముగాఁ బొంగిపొరలినది. కొందరొక్కవస్తువుతో నొక్కయిసుక ప్రదేశమున, మఱియొకరొక్కచెట్టునీడను కొందరొక మాటుమూలల నివసించుచున్నారు. వారుగొప్పపాండిత్య ప్రతిభా శాలురైనను శరీరాభిమానము చెంతకురానీయని వారివైరాగ్య తత్త్వము ప్రశంసాపాత్రముగదా!! వారందరును మహాత్ములే!! బ్రహ్మ జ్ఞానులే వారి దర్శనము చేసికొనుచు ముందునకు సాగితిమి. మార్గమధ్యమున గృహస్థులు వానప్రస్థులు వర్ణశాలలు నిర్మించుకొని పరబ్రహ్మశలైన శివ, రామ, కృష్ణేశ్వారి దైవముల నామస్మరణామృతము గ్రోలుచుండగా వివి మేమానందపరవశులమయ్యెడివారము. ఈయను

భవముగడచిన నాపదునేడు వత్సరాల జీవితమునందులేదనుట విచిత్రముకాదు. ఈయరణ్యవాటికలయందున్న గృహస్థులకదరాభిమానములద్వితీయములు. వారియతిథియభ్యాగతభక్తితాత్పర్యాలు అదరప్రాయములైనవి. ఒక్కదినముననరణ్యమార్గములో నడచుచుండగా కాలికి ముల్లు గ్రుచ్చుకొన్నది. అసలే చలిదేవుడు శరీరములో నొక్క నెత్తురుబొట్టులేకుండా పీల్చివైచినాడు. ఇప్పటికి కాశీనగరమునకు 500 మైళ్ళ దూరముగానున్న కర్ణవాసిపురముచేరినాను. ఈక్షేత్రముననే మహాదాత కర్ణుడు ప్రతిదినమొకమణుగు బంగారము దానముచేయుచుండెనట.

ఈ నదీప్రాంతమున కర్ణుడు, ఆశ్వత్థామ, కృపాచార్యులు, భీష్మాచార్యులు, శుకయోగీంద్రులు మున్నగువారు సంచారము చేసినారు. ఆప్రాంతమునగల యొక గ్రామవాసియైన వృద్ధబ్రాహ్మణుడు గంగకు స్నానమునకుఁ బోవుచుండగా నాతనికి నశ్వత్థామ కన్పించెనట. ఆ విషయమాత డాయూరివారందఱి కెఱుకపఱచెను. ఈస్థలము వారి ద్వారమునకు సమీపముగా నున్నది.

నామనస్సంకల్పమింతవఱకును బూర్తికాలేదు. నివసించుటకు పీలైనచోట భోజనమువీలుగాకపోవుట వలనను — అందునొకచోట సర్వావకాశములున్నను వ్రతకాలమొక్క వత్సరమగుటచేనంగీకారము కుదరలేదు. ఈశివరాత్రికి సర్వసామాగ్రి సమకూర్చుకొని యీ దీక్షావిధిని ప్రారంభింపనున్నాను. ఇంతవఱకుఁ గొంత పాదయాత్ర — ధూమశకటయాత్రచేయవలసి వచ్చినది.

ఒకసారి నేను గంగానదీ తీరములో ప్రయాణము చేయుచున్న పుడొక ధ్యానానస్థలో నొక పూర్వస్మృతి — తోచినది. నేను గడచిన జన్మలోవైదికబ్రాహ్మణునింట పుట్టితి నట. ఋణభారము తీర్చుటకీ జన్మలోనిట్లు జన్మించితి నను పూర్వవిజ్ఞానము కల్గినది. మఱియొక గొప్ప

విశేషమేమనగా నిందున్న సాధు సజ్జనుల సందర్శనమున విచిత్రమైన వైరాగ్యభావముదయించినది. చెంతనున్న వాని నన్నిటిని విడచిపెట్టివలెనంతటి విరక్తయగుచున్నది. దీనికి నిదర్శనముగా మొన్న 'పలాస' నుండివచ్చినపుడు నాదగ్గఱనున్న సామానులు, పుస్తకముల పెట్టె అన్ని విడచివచ్చితిని. ఈ చలిప్రదేశములో స్నానముచేయునపుడంగములేగాక వక్షస్థలముకూడ వణికిపోవును. అందుచేతనే యీ యుత్తరదేశీయులు 1-15 దినములకొక్కసారి స్నానముచేయుచుందురు. వైదికులు - నిష్ఠాపరులిట్లుగాక ప్రత్యహము స్నాన మాచరింతురు. రైతులు - శూద్రులు పై విధముగా నెప్పుడో స్నానముచేయుదురు.

ప్రస్తుతము కొంచెము చలితగ్గుచున్నది. గాలి యున్నపుడు చలియొక్కువగానుండును. ఇప్పటి యుపాసనాస్థలము గంగానదికి సమీపముననున్నది. గ్రామములకు దూరమందున్నది. నా నిశ్చయమిచ్చటఁ బూర్తిచేయు తలంపున్నది. నేనిచట సుఖముగానే యున్నాను. నాయునికిని గూర్చియు - నాసంకల్పమునుగూర్చి దైవతుల్యులగు మాతండ్రిగారికి తెలుపఁ గోరెదను. వారికి నానమస్కారములని చెప్పఁడు. ప్రియసోదరులు టంకాల గణపతి శ్రేష్ఠిగారికి, మద్ది సత్య నారాయణగారికి నాప్రేమచు దెలుపఁగోరెదను.

శ్రీగ నేశాయనమః

ది 16-2-1956

కమలాంజ్

శ్రీ సనాతన ధర్మమునకు జయమగుగాక!!

మానవజన్మదొరకుట కష్టము. ఇతరదేశములలోఁ బుట్టుట కంటె యజ్ఞభూమియగునీభారతావనిలోఁ బుట్టుట మఱింత యద్భుతము.

మనకతప్పదు. పూర్వజన్మముననొనర్చిన సుకృతిఫలమునుబట్టి యిట్టి స్థితిగతులుకల్గును. అందు స్త్రీ జన్మకంటె పురుషజన్మ యుత్తమ మందురు. అందునీచకులమునబుట్టక ద్విజులయందుద్భవించుట కష్టము. వికలాంగులు కాకుండ నంగసౌష్ఠ్యముతో నొప్పారుట కష్టము. నిరోగులై యుండుట కూడనదృష్టమే. శరీరము పుష్టికరముగా నున్నపుడంతఃకరణ ప్రవృత్తి బలముగా నుండును. ఈమాయాప్రకృతియందు భ్రాంతి చిత్తముననిమగ్నులు గాక తాననగానెవరో తెలియఁ బ్రయత్నించుట వివేకవంతుల ముఖ్యకర్తవ్యముగదా !! జీవుఁడు పరస్థితిని పొందినపుడు నిర్వికల్ప సవికల్పసమాధుల ననుభవింపవలసియుండును. జ్ఞాన, జ్ఞాత, జ్ఞేయ త్రిపుటీభావనాసహితమీయంతః కరణప్రవృత్తిని పరబ్రహ్మమునందునిల్పుట సవికల్పసమాధియందురు. ఈ త్రిపుటీ సాధనానంతరము నిర్వికల్పసమాధి రెండువిధములు.

అంతఃకరణమునకు అద్వైతబ్రహ్మకారవృత్తి యేర్పడినపుడే అద్వైతభావనారూప నిర్వికల్పసమాధి. అభ్యాసమధికమై యెపుడు శాంతిపహించునో అనగా వృత్తి రాహిత్యము పొందునో దానినే అద్వైతస్థానరూపనిర్వికల్పసమాధి. సుషుప్తవస్థలో వృత్తిలయించును. అపుడజ్ఞానస్థితిలో నుండి యానందము పొందును. జ్ఞానులు నిర్వికల్ప సమాధిలోనున్నప్పుడీ జ్ఞానముద్వారా బ్రహ్మనందమునుబొందుదురు.

నిర్వికల్పసమాధిలోనున్న మహాత్ముల సంస్కారములు :-

కుమ్భిరవాఁడు కుండలు చేసిన సమయములో చక్రము తిరుగుచుండి పిమ్మటఁగూడఁ దిరుగుచుండును. అలాగుననే నిర్వికల్పసమాధి పొందిన పుణ్యపురుషులు పుణ్యపుంజముల సంస్కారముల ననుభవించుటకు ధర్మిత్రివై జన్మించుచుండును. అనంతరము జీవన్ముక్తి పొందె

దరు. నిర్వికల్ప సమాధిలోనున్న పుణ్యపురుషుడు మరణానంతరము అంగారకమండలము, చంద్రమండలము, సూర్యమండలము, నక్షత్రమండలము, మొదలైన మండలములను దాటి సృష్టికర్తయైన కార్యబ్రహ్మస్థానమున నీ సంస్కారమున బ్రహ్మ ప్రళయము వలకుండి, పిమ్మట దశవిధనాములతోఁ గూడిన జీవ బ్రహ్మాండమైన ఓంకారముతో (ప్రణవముతో) నైకస్థమందును. దీనికి మీఁదుగా ఓంకారశబ్దరహితమైన విమళాల బ్రహ్మాండము దీనికి మీఁదుగా నున్నది. మనమీ బ్రహ్మాండము క్రింది భాగములో నున్నందుననా ప్రణవనాడమును వినుచు నానందింప వలసినదే.

శబ్ద రహితమైన విశాల బ్రహ్మాండము దీనికి మీఁదుగానున్నది. అది కేవలమీశ్వర కోటిలోనున్న జీవస్మక్తులకే ప్రాప్తించును. అచట శబ్దశూన్యమై నిశ్చలముగానుండును. అచట బ్రహ్మప్రళయములో త్రిగుణములు, బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులు, మూలప్రకృతి, మాయ, ఈశ్వరుఁడత్యాది మహాపురుషులు శబ్దరహితమైన బ్రహ్మాండములో నాయాస్థానములందు వసించెదరు. బ్రహ్మసృష్టివల కచటనేయుండురు. ఈవిధముగా శ్రుతిచెప్పుచున్నది.

(పాదోన్య సర్వాభూతాని త్రిపాదస్యామృతందివి) యజుర్వేదముయొక్క 31 శ్రుతితో కార్యబ్రహ్మాండమంతయు, నాల్గవభాగము లోనొకేభాగములో నేయావద్బ్రహ్మాండ మిమిడియున్నది. ఈగతిం చిన పుష్యమాసములో నొకదినమున గాలివేసినందున సంతకరణ ప్రవృత్తి చలికోర్వలేక లోలోపలనే రోదనముచేయు సాగినది. విజ్ఞాన మంత్రముబాధ కొన్ని నాళ్ళేయని యోదార్చెను. అనంతరము వర్షపు గాలులు వీచుటవలన శాలువలతో శరీరముకూడ హిమమయమై పోయినది. కొల్లడినేపుమాత్రము పరుండి యనంతరము ప్రణవ

నాదము అంతర్ధ్వనిగా వినుచు కాలక్షేపము చేసితిని. ఈమాఘమాసము ప్రారంభమైనకర్వాశ చలిశగ్గినది. ఇప్పుడు తృప్తిపడి నిద్రపోవుచున్నాను. గ్రీష్మ, వర్ష, శీతర్తువుల కష్టములు మహాదారుణముగా ననుభవించితిని. ఇంకను భగవంతునికి దయకలుగలేదు. అందుచే నేమియుదోచక న్నది. కానియింతలో కొంతధైర్యము కల్గినది. పూర్వమర్జునుడు, మార్కకండేయుడు మున్నగు భక్తాగ్రేసరులకు శరణ్యమైన సాక్షాద్దయానిధియైన శివశంకరుడొక్కడే గతియని నమ్మితిని. ఈయుగారంభములో రామదాసు - అనంతరము 50 సంవత్సరముల క్రిందట రామకృష్ణపరమహంస, మొదలైన సాధక పురుషులకు సాకారరూపముతో పరమాత్మ ప్రత్యక్షమైనాడు. కావున నీవ్రతానుష్ఠాన ఫలితమిశ్వరుడు తప్పక యిచ్చితీరును.

ఆ నిరాకర బ్రహ్మముద్వారా అనాదినుండి మూలప్రకృతి నియమింపబడినది. అది యేమనగా మనమేవిధముమైన కర్మచేయుదుమో అదేవిధముగా ననుభవింపవలసియున్నది. ఇది శాస్త్రవాక్యము. గురువాక్యముకూడ నైయున్నది. ఇదిస్వానుభవసిద్ధమైనది. ఈమాఘను ననుభవప్రమాణములు కావున సుఖదుఃఖములను తగ్గించుటకు, బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరదులకు గూడ తరముగాదు. యద్భావం తద్భవతి యను సిద్ధాంతమురీత్యా నిష్కల్మషముగా సంకల్పించిన యాయనుష్ఠానము నిర్విఘ్నముగా కొనసాగ గలదని - ఫలించునని నాదృఢవిశ్వాసము. పరమేశ్వరునికరుణ యేలాగున్నదో చెప్పుజాలను. కేవలమునేనొక పిచ్చివానివలె నున్నాను. పరమేశ్వరునియెడశ్రద్ధగలవారు, మంచి సుగుణాలు కోరుకొనెడివారు, రాత్రి సుమారు గ 9 లకు నిద్రపోయి, బ్రాహ్మముహూర్తమున అనగా గ 4 లకు లేచి నిశ్చలముగ బ్రహ్మధ్యానము చేయుచు ప్రణవనాదము వినెడువాడు భూతకాలములో దాను

దెలియక చేసిన దోషములన్నియుబోయి చిత్తశుద్ధికలును. కావున సాధ్యమైనంతవఱకు బరమేశ్వరుని చింతనము సేయవలెను. ఆపరమాత్మునిదక్క నస్యములను నమ్ముకొనెడువారు హతాశులగుచున్నారు.

శ్రీ గణేశాయనమః.

14-3-56

కమాలంజ్

శ్రీసనాతన ధర్మమునకు జయముకల్లునుగాక

సర్వమతాంతరములయందు, సర్వనామములయందు, సర్వభోగములయందు, సర్వక్షేత్రములయందు, సర్వవస్తువులయందు, సర్వకార్యములయందే నాడీయంతఃకరణప్రవృత్తికిని యనిశ్చయైన తుచ్ఛపదార్థములయందు ప్రేమ, ఆకాంక్ష, యిచ్ఛ, యుండవో ఆనాటికి వివేక విజ్ఞానమువలన నద్వైతసిద్ధి ప్రాప్తించి - ప్రాణముండగనే ముక్తిపొందును. పునర్జన్మలేనటుచంటి పరమపదప్రాప్తి లభించును. అంతవఱకు మూసప్రణామ మూర్చాచిత్రసంసారవిషయములయందు మోహానురక్తి వహించును. ఒకసమయములో దుఃఖించుచు, మఱి యొక సమయములో సంశోషించుచు - కాలచక్రములో బడి గిరగిరతిరుగుచు ప్రపంచములో కర్మానుసారముగా జన్మింపవలసినదే. మతములన్నింటికొక శాసనకర్త యున్నాడు. అద్వైతమతమునకు శాసనకర్తలేడు. పరమాత్ముడు స్వయంప్రకాశకుడు. అతడాద్యంతములు లేనివాడు. జాగ్రత్ స్వప్న సుషుప్త్యవస్థలయందు దృష్టిలేని జ్ఞానులు ఆత్మయందు రమించి జీవన్ముక్తులగుదురు. జాగ్రత్ స్వప్న సుషుప్త్యవస్థల, సూక్ష్మ, కారణ, విశ్వ, తైజస, ప్రాణాయామూర్తయి భోగ్యవస్తువులు. ఈమూడంటికి సాక్షిరూపమైన

కూటస్థమునందేమానవుడు శ్వాసముంచునో వానికిఁబునర్జన్మలేని పరమపదము ప్రాప్తిండును. విషయములందనుర క్తమైనబుద్ధి పునర్జన్మకు దారితీయును. సకలపదార్థములు నీచములగుటచే బుద్ధివానియందుఁ బడుటచే దానికి నీచత్వము పట్టును.

ఏ పదార్థములయందు మనము ప్రేమనుంచెదమో అవియే బుద్ధియందు స్థిరపడును. ఆ పదార్థములయందే అనేకసంకల్పములు బుట్టును. ఆ సంకల్పములే మనలను కట్టివైచును. ఈశ్వరునిద్వారా చెప్పఁబడినట్టి వస్తువులు మాయాసంసారబంధముతో ముంచక పరమ పదవికి దారిచూపును. కాని మనయొక్క అంతఃకరణములోఁ బుట్టిన మనోమయవస్తువుల వ్యామోహము బంధమగుచున్నది. బోధనా రూపమగు చీపురుద్వారా మనోమయమగు గృహమునుండి దృశ్య రూపమగు తుక్కును పరిశుద్ధముచేయవలెను. శరీరమాయావస్త్రము చలి యున్నంతవఱకుఁగప్పుకొన్నాము. చలి తీసినతర్వాత పాత వైతుము. ఆలాగుననే మాయాప్రపంచమునందెంతవఱకు ప్రేమలేక భ్రాంతియుండునో అంతవఱకు ప్రపంచవాంఛలయందుంటిమి. ఏనాడు సత్పురుషులవలనఁ బరిశుద్ధజ్ఞానముదయించునో యానాడే యాభ్రమ పోవును. గర్భపాత్రలోఁబడిన వీర్యము చేతనమై అచేతనముద్వారా శిరస్సు, చేతులు కాళ్లు, మొదలైన యవయవములనునంకురముత్పన్నమై, అవియే కొలదికాలములోనే క్రమక్రమముగా బాల్యయావన కామారవృద్ధావస్థలతో ననేకపంపత్సరములు శరీరము ధరించి, చూచుట, వినుట, యిత్యాదివిషయములు తెలిసికొనును. తరువాత చవిపోయి బూడిదయగును. మట్టియగును. దీనికంటె మించిన మహేంద్ర జాలమేమున్నది? విజ్ఞానులయినవారు. పండితులగువారు, పరమ భక్తులగువారు, మొదలైన మహాత్ములీ యింద్రజాలమును జూచి,

తమలోఁదాము సవ్యకొనుచున్నారు. మిథ్యాప్రపంచములోని మానవులకిందు విరక్తి కలుగదు. ఆత్మవిచారణ గలవారు — లోకము పోకడ గుర్తించిన బుద్ధిమంతులు పెక్కు శ్రమదమాదుల నోర్చి కడకు మోక్షార్హమైన స్థాయికిఁ జేరుకొనఁగలరు. ఇవి చెడ్డవి., యివి మంచి విషయములని తెలిసియుండియు — సన్న్యాసునందుఁబోక చెడ్డగాఁ బ్రవర్తించును. భగవంతుఁడీ మాయదేవతనతిచిత్రముగా సృష్టించినాఁడు. ఈ మాయకిద్దరుపుత్రులు. ఒకఁడు జీవుఁడు. మఱియొకఁడు శిశ్మరుఁడు. వీరిద్దరు మాయాసంస్కారముయొక్క పాలు త్రాగుచుందురు. మాయాసంబంధజీవితకాలికలును. చిదాభాసునకాకలిదప్పిక యెప్పుడుండదు. చిదాభాసుమగు పరబ్రహ్మస్వరూపమును వేనాంతులు శ్రవణ, స్పృశ, మననములు చేసి జీవన్ముక్తి పొందదురు. ఇదియే జీవన్ముక్తికిఁ జివటిమెట్టు. పిల్లలకు తెక్కలు గట్టిపడు నంతవఱకును దల్లి దానిని బాధ్యతతోఁ గాపాడుచుండును. తెక్కలు దిట్టపడినవెంటనే ముక్కులతోఁ బిల్లలనుబొడిచి స్వతంత్రజీవనమునకై పొమ్మన్నట్లు తొలగించును. అటులనే యేనాడు మనవిజ్ఞానము పరిపక్వమగునో ఆనాడీమాయాసంసారబంధములను తొలగిపొమ్మని భగవంతుఁడు జ్ఞానవిత్తములగు గురు దేవులనాజ్ఞాపించును.

బుద్ధికగ్రభాగములోఁ జిదాభాసముండును. పెద్దలు దానినే జ్ఞానమందురు. మలినావరణవిక్షేపములు తొలగిన తరువాత మనలను ప్రారబ్ధకర్మయేమియునుజేయఁజాలదు. ఎంతవఱకు సత్సర్వజ్ఞస్తమోగుణాజ్ఞానమునందుఁబడియుండుమో అంతవఱకే ప్రకృతిలోఁబడికొట్లాడకతప్పదు. ఎప్పుడు విషయవిరక్తికలిగి వివేకోదయమగునో అప్పుడే ప్రశాంతమైన ముక్తిచేకూరును. అరచేత నిమ్మపండున్నట్లు మోక్షముకై వసమగును. 1. అజ్ఞానము. 2. ఆవరణ. 3. విక్షేపము.

4. పరోక్షము. 5. జ్ఞానము. 6. అపరోక్షము. 7. తృప్తి.
ఈ యేడును దృష్టాంతములతో జూడవలసియున్నది. ఈ సప్తశ్రేణుల యనంతరము చిదాభాసముండును. ప్రారబ్ధకర్మజ్ఞానముద్వారా నివృత్తికానపుడు అనుభవించితీరవలెను. విద్యారణ్యస్వాములు పంచదశిలో నీవిధముగాఁ జెప్పియున్నారు.

నా కనుష్ఠాసముయొక్క సర్వకార్యములు జయప్రదముగాజరిగినవి. ఆ కరుణాపూర్ణుని దర్శనమే లభింపవలసియున్నది. పూర్వకాలమున నఖండదాత్మతాచక్రవర్తియైన శిబిరాజపుంగవుడు తన శరీరమును కోసి ధర్మదీక్షను నిలువఁజెట్టిన యాదర్శమును దృష్టిలోనుంచుకొని యీనామ్రతానుష్ఠానాంతిమదివసమున నా శరీరములోని యొక యవ యవమును ఛేదించి తద్గరుతరుధిరధారలచేబరమేశ్వరునభిషేకింతును. ఈవ్రతానుష్ఠానము ఫాల్గుణబహుళ అధికై కాదశీ దివసమునకుఁబూర్తియగును. అనఁగా ది 7-4-1956 తో సమాప్తి చెందును. అనంతరము జపము 24 లక్షలైనది. తద్దశాంశము 240000 పునశ్చరణ జపమైనది. 24000 మంత్రముల హోమము. తద్దశాంశము 2400 తర్పణము. తద్దశాంశము 240 మార్జన. తద్దశాంశము 24 మంది బ్రాహ్మణులకు భోజనము. ఈవిధమైన శాస్త్రోక్తవిధానము జరుపఁబడును. ఇపుడు హరిద్వారమున కుంభమేలా జరుగుచున్నది. అది చూచికొని తత్సమీపముననున్న గంగోత్రి యమునోత్రి కేదారమిత్యాది పుణ్యక్షేత్రములు సేవించుకొని వైశాఖమాసములో రాజమండ్రి (గోదావరి) పుష్కరములకు వచ్చుచున్నాను. ఈ సత్కార్యమునకు శాంతిసంతర్పణ జరుగవలెను. ఈశ్వరరానుగ్రహమెట్లున్నదో చెప్పలేము. ఈ సంతర్పణమునకు సహాయ మొనర్చుటకు మీకుఁడలంపున్నచో నీమీదసూచించిన తేదీనాటికి ముందుగా పైకముపంపవలెను. నాకప

యాణమునకు - సంతర్పణమునకు విరివిగా ద్రవ్యమవసరము. సర్వేశ్వరుని కరుణావిశేషముగానన్నియు జరిగితిరును.

శ్రీ గణేశాయనమః

17-4-56

కమల్ గంజ

శ్రీ సనాతన ధర్మమునకు జయమగుగాక !!

ఇచ్చటనున్న కొందఱే ప్రతానుష్ఠానము పూర్తియైనతరువాత 40 దినములు జపము చేయవలెనన్నారు. దానితోనామనస్సు చాల భేదపడసాగినది. ఆరాత్రి భగవంతునిమీద భారమువైచి యట్లే యాలోచించుచుంటిని. అంతలో జక్కని యాలోచన మొకటి పొడకట్టినది. అదియేమనగా పునశ్చరణ, హోమము, మార్జన, తర్పణము, బ్రాహ్మణభోజనము, మొదలైనవానివిషయమైజపముగావించి, ప్రయాణము చేయుటకు సిద్ధపడుచుకొని - ముఖ్యమైన వారికివిషయమును తెలియపఱచితిని. సర్వజపముచేసి పరమేశ్వరునకొక నమస్కారముచేసి 12 వ తారీఖున వెళ్ళుచున్నట్లొక చీటి వ్రాసి పంపితిని. దానితోనా గ్రామమున సంతర్పణనిమిత్తము రు 200 టు చందా వసూలైనది. అచ్చటనున్న వారు ముహూర్తమును జూచి తే 14-4-56 తారీఖునాటికే నన్నియుజక్క పఱచి పంపెదమన్నారు. నేనందులకట్లే యని యంగీకరించితిని. నామనస్సుననున్న యన్నియభిలాషలును పూర్తియైనవిగాని యీశ్వరప్రత్యక్షభాగ్యము కలుగక పోయె గదా !! యనుచింత నన్ను వేధించుచుండెను.

ఆ ముఱునాడు సంవత్సరాదియగుటచే యధాప్రకారము పూజలుచేసి, రాత్రి గ 9 లనుండి పూజ విరమించుకొని - కొంచెము

ఫలహారము దీసికొని - యనంతర మీనాడెట్లులైన నీశ్వరసాక్షాత్కారము కావలెనని ఘృతదీపము - అగరువత్తులు, కత్తి, కఱ్ఱ ముంచినీళ్ళు దీసికొని యాలయమున ప్రవేశించితిని. ఎప్పుడు సంత నిశ్చలముగా లేని జపమానాడ ఖండసౌఖ్యము నిచ్చుచు 4,5 గంటలట్లే సాగినది. జప - స్తోత్రవిధానములు సక్రమముగా జరిగిన పిమ్మట నేను కత్తిని చేతదాల్చి శివనామమును జేయుచు చిటికెనవ్రేలి వైపునకుఁ జూపితిని. చాల భయమైనది. అట్లే నామోచ్ఛ్వాసము. చేయుచుఁ జివటకాచిటికెనవ్రేలి సగభాగము ఛేదించి మహాదేవునకభిషేకము చేసితిని, గ్లాసెడు రక్తమైనను స్రవించినది. ఆలయమంతయు రక్తసిక్తమైనది. ఈశ్వరుని దర్శనము కాలేదుగాని ఆత్మానందమధికముగా లభించినది. శేషసత్కార్యములన్నియు జయప్రదముగా జరిగినవి. ఆరాత్రి నిదురపట్టవేదు. ఈ చిటికెనవ్రేలిని ఛేదనసేసిన సంగతి గ్రామజనులు విని చాల భయాక్రాంతులైనారు. వారు చేసెదమన్నటులు సంతర్పణ జరుపక పోవుటను మనస్సులోనుంచుకొని నేనిట్లుచేసిన పిమ్మట గ్రామస్థులొకందాద్రవ్యము నెవరిది వారి కిచ్చివై చితిమనిరి. నాసంకల్పము నెఱవేరినది. తరువాత మీయిచ్చాను సారముగాజరుపుకొనుఁడని యంటిని - వారు తొలుతనావిధముగాఁబలికి యట్లుచేయకపోవుట యనునపరాధము వారిని పీడించినది. అందుచే వారు తే 15-4-56 దీని అఖండరామాయణము - వేదపారాయణ-హోమములును, తే 16-4-56 దీని సంతర్పణము కూడ నవ్యముగా జరిపిరి. తరువాత డాక్టరుగారువచ్చి తెగిన వ్రేలిని పరీక్షించి మందువైచి కట్టించినారు. అంగుళీచ్ఛేదమిపుడు దుస్సహముగానే యున్నది.

ఇచటినుండి తే 19-4-56 దీని హరిద్వారమునకుఁ బ్రయాణము చేయుచున్నాను. అచ్చటినుండి తే 22-5-56 నుండి ప్రారం

భము కాబోవు గౌతమీ! పవిత్రపుష్కరమునకు రాజమహేంద్రవరము రానున్నాను. అచట 2,3 దినములుండి పలానా చేరుకొందును. సర్వే శ్వరునిపై భారముంచి యెంతటి దుష్కరకార్యము చేయఁబూనినను— అది ప్రారంభములోఁగొన్ని యిబ్బందులెదుర్కొన్నను. చివఱకు సఫలీ కృతమగును. ఈఆత్మ విశ్వాసముతోనే పురోగమించి మొదలిడిన యీమంత్రానుష్ఠానము నాలోనొక క్రొత్తమార్పును దెచ్చుటయేగాక— ఆత్మవికాసమున కెంతే నుపకారియైనది. మంత్రమేదియైనది సహజ ప్రభావయు క్షమైయుండును. అది ఫలితమునకురావలెనన్న మానసికవిశ్వాస మవసరము. అది. యేమాత్ర మనంతృప్తికరముగానున్నను సత్ఫలితమునందుట. భ్రాంతియే. పరిపూర్ణ విశ్వాసము కలుగుటకే జపములు తపములు సత్సంగత్యదాన హోమ నిష్ఠాది కము లవసరమగును. నిత్యసాధనానుభవము పొందిన నావలెనే అత్యీయసోదరులు ఆస్తిక వరిష్ఠులై — బ్రహ్మనందమనుభవింపప్రయత్నింతురు గాక !!

సప్త భూమికల వివరణము

వేదాంతమును దెలిసి సత్సాధనములననుష్ఠించువారికి సన్మార్గముజూపు సూచనలే భూమికలని పిలువఁదగును. అట్టివి సప్తభూమికలు గావిజ్ఞులచే నిర్ణయింపఁబడినవి.

శ్లో॥ త్యక్త్వా కర్మఫలాసంగం నిత్యతృప్తో నిరాశ్రయః
కర్మణ్యభిప్రవృత్తోపి నై వకించిత్కరోతి సః॥

గీతజ్ఞానయో 20 శ్లో॥

తాత్పర్యము :- ఎల్ల వేళల సంతోషము గలవాఁడు, ఆశ్రయము లేనివాఁడును కర్మఫలమునందాశపీడి కర్మయొనర్చినను చేయనివాఁడే యగును.

శ్లో॥ సహి దేహభృతాం శక్స్వంత్యక్తుం కర్మణ్యశేషతః
యస్తుకర్మఫలత్యాగీ సత్యాగీత్యభిదీయతే

గీతమోక్షయోగము 11 శ్లో॥

తాత్పర్యము :- దేహికర్మలను విడచి నిర్వహింపలేడు కావున, వేదోక్తకర్మలనాచరించి కర్మఫలమును త్యజియించువాఁడే కర్మత్యాగి యని పిలువఁబడును.

గృహస్థమునందుండుచు త్యాగవ్రతమునుబూని దైవత్వమును పొంది చివఱకు మానవుఁడు భగవత్సాన్నిధ్యమును చేరగలఁడు. పరమ పదసంప్రాప్తికి త్యాగమే ముఖ్యసాధనము. అందుచేసేయేడుశ్రేణులుగా విభజింపఁబడిన సప్తభూమికలలో త్యాగవిధానము సంగ్రహముగా వివరింపఁబడినది.

ప్రథమ భూమిక

తాత్పర్యము :- 1 దొంగతనము 2 వ్యభిచారము 3 అసత్యమాడుట 4 హృదయమున కపటము గలిగియుండుట 5 కొండెములు చెప్పట 6 బలవత్కారముగా హింసచేయుట 7 తినరానివస్తువులు తినుట 8 శాస్త్రవిరుద్ధములైన నీచకార్యములను చేయుట .

విశేషార్థము :- ఇతరులకుఁ జెలియకుండనొకరి ద్రవ్యము తీసి నచోనది దొంగతనముగా లెక్కింపబడును. ఇతరులు తమవస్తువులను మఱచినపుడు తిరిగి మనమిచ్చివేయవలెను. గాని దొంగతనవిగదా!! యని యుంచుకొనరాదు. అదియు చౌర్యమేయగును.

2. వ్యభిచారమనగా నన్యస్త్రీసంపర్క మొక్కటియేగాదు. స్త్రీలనుజూచి మోహించుట - వారి గుణవర్ణనముచేయుట, వారిమాటలను మమకారముతో వినుట, వారిరూపముల నాలోకించుట, స్పృశించుట యివియన్నియు నాలక్షణములే యగును.

3. అబద్ధమాడుట యనగా నొకరిచెంతనుండి యొకవస్తువును దెచ్చి, వారడిగినప్పుడీయక లేదా మేమనలే తేలేదనుట అబద్ధమాడినట్లుగును. ఉన్నది యున్నట్లుచెప్పక వక్రమార్గములో చెప్పట - ఉండి లేదనుట - యుక్తిగాఁజెప్పుటయునసత్యదోషమేయగును.

4. లోపలనొక ద్వేషముంచికొని పైకి కమ్మగా మాట్లాడుట నటనయగును. పైకినుపకారముచేయుదుననుచు ప్రత్యేకకారము చేయుటకూడ ద్రోహబుద్ధియగును.

5. కొండెములుచెప్పట ; ఉన్నదిలేనట్లు లేనిదున్నట్లుచెప్పట మొదలగు గుణములు.

6. బలాత్కారముగా హింసించుట. కోడి గొట్టె బట్టె మొదలైన మూగజంతువులను నిర్దయగాఁ జంపుట. మనసులేనివారిని తమ స్వాధీనములోనికిఁ దెచ్చుటకుఁ బయత్నించుట. ధనమును చూపి తమ కార్యములు చక్కఁబెట్టుకొనఁజూచుట.

7. తినరానివస్తువులు తినుట. మత్స్యమాంసమద్యములు మొదలైన నిషిద్ధపదార్థములను నేవించుట, పొగత్రాగుట, పొడుము పీల్చుట పులిసిన పదార్థములను తినుటగూడ తమోగూఁవర్తనములే యగును.

8. శాస్త్రవిరుద్ధములైనపనులుచేయుట, జూదమాడుట, అనవసరప్రస్తావనచేయుట, శాస్త్రవిషయము లెఱుంగకయే యితరులను పరిహసించుట. సంకల్పించుట మొదలైనవన్నియు పాపములే. ఇవి యన్నియు నథమశ్లేషికిఁ జెందినవగుటచే వీనిని పరిత్యజింపవలెను.

ద్వితీయ భూమిక

1 భార్య 2 పుత్రుడు 3 ధనము 4 ప్రియవస్తువులు మొదలైన వారియందు అధికార — అభిమానములు గలిగియుండును, యజ్ఞయాగ జపతపోదికములొనర్చిన ఫలమును త్యాగము చేయవలెను.

విశేషార్థము :— సంసారి భార్యాపుత్రులు, ధన ధాన్యములే ప్రియతమమైనవని తలచి సర్వాత్కూడగు జగత్ప్రభువును నాచిపోవుచున్నాడు. చివటిదశలో లోకమున తన జీవితము శోకమయమని ప్రతిపాదును తెలిసికొనును. కర్మపరంపరచే లభించిన ధనికత్వము ఉన్నత పదవులన్నియు తన ప్రతిభాలబ్ధములనుకొనుట పొరపాటు. యజ్ఞయాగాదికములు మొదలైన పనులనేదో శోరికతో చేయుదురు.

అట్టికోరిక గలిగియున్నచో పునర్జన్మ తప్పదు. బ్రహ్మనందమందగోరు వారీ కామప్రవాహములో స్నానమాడుటకు తలకొనరాదు. సాధన యెంత చిన్నదైనను సాధకుడు మాత్రము నిష్కామియై యుండుట లాభకారి. బ్రహ్మజ్ఞులమనుకొనువారు సైతము కోరిక విడనాడక వెనుకాడుదురు. పైవానియందు విరక్తియు కలుగవలెనన్న నంతరాత్మ విచారణమవసరము. ఈ విమర్శనాదృష్టియే పురోభివృద్ధికిదారితీయును.

తృ తీ య భూ మి క

తృప్తసర్వదా త్యాగము చేయఁదగినది.

1 అభిమానము 2 గొప్ప చెప్పుకొనుట 3 అనిత్యవస్తువులు సంపాదించ యత్నించుట (దీనివలన వైరాగ్యమునకు భంగముకల్గును.) కావున నివిత్యాగము చేయవలెను.

విశేషార్థము :- గురుమూలకమగు ఉపదేశము పొందినను - గ్రంథములు పఠించినను, భగవంతుఁడు కావలసినంత ఆస్తిపాస్తులనిచ్చినను తృప్తిచెందక పరధనవస్తువులనవేక్షించుట భావ్యమేనా? నేను గొప్పకులమందు లేక వంశముందు జన్మించి నాడననియు - విద్యా రూపవంతుడనను అభిమానముగల్గి యుండుటయు నీపవిత్రసాధనకుండ వలసిన గుణములుకావు. ఆత్మస్తుతులు - పఠనింపట పాపహేతువులని తెలిసియుండియు మూడురోజులముచ్చటకై లేనిపోని ప్రగల్భము లాడుట జ్ఞానహీనుని పనికాని, జ్ఞానిపనికాదు. అదియునుగాక, అందచందాలగా కనిపించు నీలోకములోని వస్తువులు, వ్యక్తులున్నట్లుండి, మనకు చెప్పకయే దూరమైపోవును. అంతవఱకెందుకు? తనకుఁ దెలియకుండగనే తన్ను మృత్యు రాక్షసి కబళించుచున్నది. అతి బల

కరములై న మన ఆశలను నేడుండి రేపు నశించిపోవుచానియం గుంచుట కంటె వానిని నిత్యుడైన పరమేశ్వరునియందుంచుట మంచిది. లోక నస్తువులను ప్రేమించుటచే - అని కొన్నాళ్ళకు మనలను విడనాడిపోయి నపుడు దుఃఖితులము కాగలము. కావున వైరాగ్యభావమునకు విరుద్ధములగు విహిక వాసనలకు దూరముగానుండుట శ్రేయస్కరము.

చతుర్థభూమిక

1 స్వార్థప్రయోజనములకై యితరులచే నేవ చేయించుకొనుట

2 నేవచేయుటకు యాచించుట

3 అయాచితముగా వచ్చినదానిని స్వీకరింపకుండుట

వీనిని త్యాగము చేయవలసియున్నది.

విశేషార్థము :- శాస్త్రసారమేమనగా పరులను పీడించుట సాప మనియు పరులకుపకారమునేయుట పుణ్యమని తెలియుచున్నది. ఈ సంగతి తెలిసియుండియు తాత్కాలికధనపదవీవిద్యాభిమానములచే గర్వించి తానే యెక్కువయని యితరులను చిన్నబుచ్చుట, అధికారము పెత్తనము చేయుటలను విడిచిపెట్టవలెను. స్వార్థమును దుర్గుణమును పెద్దలు చీడపురుగుతోఁ బోల్తురు. అదియున్నచోట ప్రేమ-కారుణ్యము లను లతలు పెంపొందక పుష్పింపక నశించిపోవును. అందుచే నీదుర్గుణమునకు మనస్సున స్థానమొసంగుకుండుటమేలు.

సత్యమునకు బాగుగానాలోచించినచో యజమాని సేవకులు తోడిసోదరులు ఆసంగతి మఱచి సేవకుని నీచముగాఁ జూచుచు, హింసించుట తగదు. భగవంతుఁడొక్కడే సర్వాధికారి. ఆతని శాసనము లకు మిగిలినవారందఱు భృత్యులే. ఈమహాత్మరవిషయమును గ్రహింపక మిడిసిపడువారు అజ్ఞానులే.

పొట్టపోషించుకొనుట స్వతంత్రముగానే జరుగవలెనని మనపూర్వుల సంకల్పము. అట్టిది పరులసేవ యొనరించునపుడనేక దోషములు సంక్రమించును. సేవకావృత్తి పాపమూలమగుటచే దానిని పరిహరింపు మన్నారు విజ్ఞులు.

పూర్వకర్మానుసారముగానన్నియు లభించుచుండును. దానికి వ్యతిరేకముగా నొక్క గవ్వయైనను రాదు. ఈరహస్యమును దెలిసిన బుద్ధివంతులు లేనిపోని కోరికలతో శాంతిని పాడుచేసికొనరు. అరణ్యమధ్యమునందున్నను పూర్వపుణ్యఫలితముగా రావలసినది వచ్చితీరును. అట్లే కష్టసుఖములనుభవింపవలసియుండును. కావున కోరకుండగవచ్చు దానిని అమృతమట్లు స్వీకరింపవలెనేకాని తిరస్కరింప రాదు.

పంచమ భూమిక

- 1 సంపూర్ణకర్తవ్యకర్మలయందాలస్యముచేయుట; ఉపేక్షించుట.
- 2 ఇతరులు తన్ను బాధించుచో సహింపక తిరుగుబాటుచేయుట, నిందించుట.
- 3 నియమములు విడచి స్వేచ్ఛగా ప్రవర్తించుట.
- 4 తాకికవ్యక్తుల గుణరూపములను - భోగములను వర్ణించుట - చింతించుట.
- 5 ఆత్మవిశ్వాసమును గోల్పోయి అదైర్యము వహించుట.
- 6 పేరు ప్రతిష్ఠలకోసము మనస్సులో లేకపోయినను నటించుట.
- 7 దివ్యచైతన్యముగు సర్వాంతర్యామిని మఱచి భేదద్వేషములు వహించుట-వినిని పరిత్యజింపవలెను.

విశేషార్థము :- గృహస్థుగానున్నవాఁడు తప్పక కర్మయోగమును జక్కగ నాచరించినగాని, యాతని ఉద్యమము విజయవంతము

కాదు. భగవత్పూజ, సాధుపూజ, భూతదయ, అనాథరక్షణము, అతిథి, అభాగ్యతనమాదరాము, మున్నగునవియన్నియు తనకు విహితకర్తవ్యములై యుండగా వానిని త్రోసిపుచ్చి, స్వార్థుడై జీవించుట పాపము. పెకర్కముల నాలస్యముగా ప్రారంభించుట - చేయుటలో ఉపేక్ష చూపించుటలో మంచిదికాదు.

తన్ని తరులు బాధించుచున్నారని పామరులనుకొందరు. కాని నిజమునకాలోచించిన వారు పూర్వపాపకర్మానుసారముగా బాధించుచున్నారు. యధార్థమునకు తన్ను బాధించునది పూర్వకర్మ. ఈరహస్యమెఱిగినవారొరులపై తిరుగుబాటు చేయుటగాని నిందించుటగాని చేయబూనదు.

శాస్త్రాలందు నిర్ణయించిన నియమములను పాటింపక కేవల భోగలాలసుడుకారాదు. అట్లానరించిన శాస్త్రధర్మములను, ధర్మజ్ఞులను తిరస్కరించిన శ్లేయగును.

అనిత్యములును - మోహనదీపకములునగు అన్య స్త్రీధనవస్తువులను మోహించుటయు; కావలెననుటయు, వానిగుణరూపలను సారెసారెకు తలంచుటకూడ పాపమే. అట్టితలంపులు మనస్సున కాపురముండ నట్లు చేయవలెను.

సత్యము, శాంతి, ధర్మము, భూతదయ మొదలైన సద్గుణములందు దైవమున్నాడని తెలిసి యాత్మవిశ్వాసముతో వానినాచరించుట, ఈ విశ్వాసములేనిచో సాధకులు సచ్చీలమును భద్రముగా కాపాడుకోలేరు. సామాన్యముగా లోకములో కష్టసుఖములు పర్యాయముగా వచ్చుచు జోవుచుండును. అవి కర్మబంధానుబంధములు. అంతమాత్రమున చలించి ధైర్యము విడనాడరాదు.

ఇతరులు వచ్చి మాకీయపకారము చేయుడని కోరినపుడు, గొప్పకై వారినితరులకంటగట్టుట దూష్యము. తనకు భగవంతుఁ డిచ్చినదానితో వారిని సంతృప్తిపఱచవలెనుగాని నటంపరాదు.

ఇతరులకు లేఖలను వ్రాయునపుడుగాని మాట్లాడునపుడు కఠినములగు వాక్కులను ప్రయోగించి; వారిమనస్సులను బాధింపరాదు.

లోకమునందలి యన్ని జీవజాలములాభగవంతుని సంతానములే. కాని జాతి మత ప్రాంత దేశభేదములను లెక్కించి, యితరులను చిన్న పుచ్చుట నింద్యము. జాతి మత కుల భేదములను పాటింపక సర్వసామరస్యమును ప్రకటించుట-తోడ్పడుటలు మానవలక్షణములు.

పంచ యజ్ఞములను ప్రతిఫలరహితముగా చేయుట. అవి 1 దేవయజ్ఞము 2 ఋషియజ్ఞము 3 పితృయజ్ఞము 4 మనుష్యయజ్ఞము.

1. దేవయజ్ఞము :- దేవతలను ద్వేషించి; జపతపహోమాదికము లొనర్చి వారిని తృప్తిపఱచి - యిష్టార్థములందుట.

2. ఋషియజ్ఞము :- లోకకల్యాణముకొఱకు తపస్సొనర్చి - బహుశ్రుతిస్మృతీతిహాసాలనందఁజేసిన ముసింద్రుల ఋణమును దీర్చఁజేయు యాజ్ఞకవిధానము.

3. పితృయజ్ఞము :- తనశస్థుకు సంబంధించిన తండ్రి తల్లి తాత ముత్తాతలు మొదలైన వంశీయుల మనస్తృప్తికేజేయు నిష్ఠాక్రమము.

4. మనుష్యయజ్ఞము :- కుటుంబము లేక ప్రజాలోకమునకు చేయు సేవ.

5. భూతయజ్ఞము :- నోరులేని పశుపక్ష్యాదులకు బలిదానము మొదలై వవానినిడి. తృప్తిపఱచుట.

ఇవియన్నయు కామ్యరహితముగా (కోరికలేకుండ) చేయవలసియున్నది.

ధనము - శక్తి - విద్యా యోగ్యతలున్నపుడు వానిని దుర్వినియోగము చేయక ; వానిని నిస్సహాయులు, ఆర్తులై నవారికి వలసిన సహాయము చేయవలెను. సాధ్యమైనంతవఱకువర్ణాశ్రమధర్మములను పాటింపవలెను. స్వధర్మముకన్న పరధర్మము భయావహమైనది. స్వధర్మాచరణమునందు కష్టనిష్ఠురములను పరిగణింపరాదు.

మానవజీవితము కర్మబద్ధముకావున, కర్మలనాచరించి కర్మపాశమును, తొలగించుకోవలెను. శరీరాభిమానమును త్యజించి, భోగములందపేక్షచూపక స్వల్పత్వప్రికల్గియుండుట శ్రేయము.

షష్టభూమిక

1. నిత్యానిత్యవివేకములేక చరించుట.
  2. ప్రాపంచికవిషయములందు మనస్సుంచుట.
  3. లక్ష్యమునువీడి స్వేచ్ఛగా మెలగుట.
- వీనిని త్యాగము చేయవలెను.

విశేషార్థము :— లోకమంతయు సనిత్యమనియు, పరబ్రహ్మమే నిత్యమని తెలిసికొని లోకవిషయములందెక్కువ మక్కువ చూపక - పరలోకమునకువలయు సాధనసామగ్రిని జతపఱచుకొనవలసియున్నది. ఈదృశ్యమానజగత్తే నిత్యమనువారికి పాపపుణ్యములతో నిమిత్తముండుదు. నిత్యానిత్య వివేకమలవడుటకు పెద్దలసేవ చేయుటయే సాధనము.

ప్రాపంచిక విషయములందు మమకారముగలవాడొకనాటికైన దుఃఖితుడగును. లోకమునసేనాడు ధనవంతుడుగనున్నవాడెల్లకాల

మళ్లీయుండునా? ధనికుడు పేదయగును; పేదయే ధనాధ్యుడగును. లోకపు ప్రకృతి పరిణామశీలకదా!!

ప్రాపంచిక విషయములయందలి మమకారము కడకు వృద్ధి పొంది, జన్మాంతమున నదేభావముతోఁజనిపోవును. అంతటితో సరి పోదు. ఆభావమునకు తగిన జన్మను తీరిగి యెత్తవలసియుండును. దీనికుదాహరణముగా జడభరతునికథ, కాన్పించుచున్నది. జడభరతుఁ డొకరాజు. చాలకాలమూఁడు రాజ్యమేలి చివటకు వానప్రస్థుఁడై యరణ్యమున తపస్సుచేసికొనుచుండెను. అతనికి ధ్యాననిష్ఠ చక్కగా సాగుచుండెను. ఒకనాడతడు చెఱువులో న్నానము చేయుచుండగా చూలాలగు నొకలేడి పులియటపునకు భయపడి ఆజలమందే యొకశిశువును ప్రసవించి చనిపోయెను. జలమునఁబడి చనిపోవనున్న లేడిపిల్లను దీసి సర్వసంగపరిత్యాగియైనను-అతఁడు పెంచుచుండెను. ఇప్పుడాతని దృష్టి-మమకారమంతయు లేడివై పునకు మఱలెను.

కొన్నాళ్ళ కాలేడిపిల్ల యెచటికో పోయెను. ఆమునిరాజు వెదకినను ప్రయోజనములేక పోయినది. ఇంతలోనాతనికి ప్రాణప్రయాణము కాలము వచ్చినది. లేడిలేడియని పలవించుచు నాతడు ప్రాణములు విడచెను. అందుచే నాతని రెండవజన్మ లేడి. ఇట్లే ఆతఁడు మఱికొన్ని జన్మలను పొంది చివటకు మనుష్యజన్మమున భగవత్ప్రాప్తిని తగు సవకాశము కల్గినట్లు భాగవతము బోధించుచున్నది.

భగవంతుని హాసమును మనస్సునందుంచుకొని, భగవన్నామమును స్మరించుచు ఏకాంతమునగాని నల్లరితోగాని పద్మోష్ఠి జరుపవచ్చును. ఎప్పుటికప్పుడు మోసగింపనున్న మాయా దేవత బారినుండి రక్షింపఁబడవలెనని భగవన్నామానుసంధానమే ప్రధానసాధనము.

సప్తమ భూమిక

1 లోకవాసనలు కల్గియుండుట

2 మానవ ధర్మములను మఱచుట

3 ఇతరులను మోసగించుట

వీనిని త్యాగము చేయవలెను.

విశేషార్థము :- సంసారమునందు, కేరీరమునందు, కర్మలయందు గల సూక్ష్మవాసనలను త్యాగము చేయవలెను. ఈసంసార మాయా చిత్రములను మనస్సునందు సుదీర్ఘముగా విచారించి సత్యానందములను తెలిసికోవలెను. మనుష్యజన్మ అశాశ్వతమైనదని తెలిసికొన్నచో అహంకారము కొంతతగ్గును. తృప్తి, మమత ఇత్యాదికములు పరిత్యాజ్యములు.

అహింస, సత్యము, ఆస్తిక్యము, బ్రహ్మచర్యము, ఆపై శునత్వము లజ్జ, అమానిత్వము, నిష్కామతలను సాధకులవహించుకోవలెను.

అహింస :- మనోవాక్కాయ కర్మలచే ఇతరులకు బాధకల్గింపకుండుట.

సత్యము :- ఎట్టికీప్తపరిస్థితి యందైనను అబద్ధమాడకుండుట.

ఆస్తిక్యము :- దేవుడున్నాడను భావము కల్గియుండుట.

బ్రహ్మచర్యము :- వీర్యమును భోగసుఖములందుపయోగింపక ధ్యానమననాదులకుపయోగించుట. ఈ నిష్కలవాడు బ్రహ్మచర్యస్సతోనుండి - పరబ్రహ్మము గాంచగలడు.

ఆపై శునత్వము :- ఎట్టిబాధపడుచున్నను - రోషావేశము నొందకుండుట.

లజ్ఘ :- తన్ను పొగడునపుడు, పూజించునపుడు సిగ్గుపడుట గొప్ప తనమంతయు తనది గాదనియు - అదిభగవంతుని దేయని నిగర్హిగా నుండుట ఉత్తమలక్షణము.

నిష్క-పటత :- ఉన్నదియున్నట్లుగా మాట్లాడుట. లోపల నొకటి పై నొకటి మాట్లాడుట. పాపము

శౌచము, సంతోషము, తిత్తిక్ష, సత్సంగత్వము, సేవ, యజ్ఞము దానము, తపస్సు, స్వాధ్యాయము, శమము, ధమము, వినయాదికము లను నాధర్మములు క్రమముగా నలవలెను కోవలెను.

బహిరంతశ్శుద్ధులు

బహిరంతశ్శుద్ధి :- శరీరము ముఖేనే పట్టినపుడు సబ్బు మొదలైన వాసంతో తోచు భృషణములు ఇంతమాత్రముచేత లోపలనున్న కామ క్రోధలోభదుర్మహాత్మ్యములను దుర్గణములు తొలగిపోవు. ఈదుర్గణములు తొలగిపోవలెనన్న పైని సప్తభూమికలలో చెప్పబడిన సద్గణ సంపత్తి నలవలెనుకోవలెను. పెద్దకబురులు చెప్పి క్రియాశూన్యులైన వారితో అంతశ్శుద్ధి కాన్పించదు.

శౌచము :- బహిరంతశ్శుద్ధులు కలిగియుండుట.

సంతోషము :- పేరాస లేక సర్వము పరమేశ్వరునియందుంచుటచే నేర్పడు ఆనందభావము.

తిత్తిక్ష :- ద్వంద్వములయెడ సహనభావము కలిగియుండుట.

సత్సంగత్వము :- లోకాభిరామాయణ విముఖులగు జ్ఞానులతో కలసి యుండుట.

స్వాధ్యాయము :- వేదశాస్త్రేతిహాసములను పఠించుట, ప్రణవాది పరమపవిత్ర మంత్రమునుచ్చరించుట

శేమము :- అంతఃకరణవృత్తిని నశయించుచుకొనుట

దమము :- తాను చెప్పిన ప్రకారమింద్రియములను నశింపించుట

ఇట్లు కొన్ని విశేషధర్మములను శాస్త్రములు చెప్పుచున్నవి. అవియేవనగా 1 ఆర్జవము 2 దయ 3 శ్రద్ధ 4 వివేకము 5 వైరాగ్యము 6 అపరిగ్రహము 7 సమాధానము 8 ఉపరామత

1 ఆర్జవము :- అంతరంగముగా నిందినాదుల క్రిమా కలాపములయందు ఋజువర్తన కలయుండుట.

2 దయ :- సర్వ భూతములయందు దయ చూపించవలెను. ముఖ్యముగా వికలాంగులు, వస్త్రవిహీనులు, ఆర్తులయందు ప్రత్యేక శ్రద్ధ చూపించవలెను.

3 శ్రద్ధ :- వేదాదులయందుఁ బాఠశ్రవణ పఠమోత్తమ విషయములను తెలిసికొనుటయే గాక, తన యాచరణమందుఁ బట్టుటలో చూపించునాసక్తి.

4 వివేకము :- ఏది నిత్యమైనవస్తువో, అనిత్యవస్తువేదో తెలిసికొనుట.

5 వైరాగ్యము :- నాంసారిక విషయములందు విరక్తిచూపుట.

6 అపరిగ్రహము :- ఒకరివస్తువులు పుచ్చుకొనుటవలన ఋణపడవలసి వచ్చును. కావున నితరులవస్తువులను తీసికొనకుండుట.

7 సమాధానము :- విషయములయెడ సందేహములేక నిశ్చితమైన భావమేర్పడుట.

8 ఉపరామత :- తనమనోబుద్ధులు రెంటిని లోక పరిజ్ఞానము నందుంచక, వానిని నిత్యుదైన భగవంతునియందు లగ్నముచేసి ఆనందించుట.

కొన్ని శాస్త్రోక్త సద్గుణములు

1 క్షమ 2 ధైర్యము 3 అద్రోహము 4 అభయము 5 నిరహంకారము.

1 క్షమ :- తనకంటే జరుగుబాటున్నను, శక్తి సామర్థ్యాలున్నను, ఇతరులు బాధించినపుడు సహించి యూటకొనుట. అట్లుగాకొనుట అసమర్థత యనుకొనరాదు. ఉత్తమ రూపము కావలెనను వాడీ క్షమాగుణమును దాల్చుదురు.

2 ధైర్యము :- కర్మబంధమువలన వచ్చు చలనము, నాశనము, పరిభ్రమణము, మరణములు మొదలైనవి సహజములేయని భగవంతునియందు భారమువైచి. ధైర్యముగా సంతోషగానుండుట.

3 అద్రోహము :- శత్రుపపకారము చేయుచున్నపుడును ద్వేషింపక వారికి ద్రోహము తలపెట్టకుండుట.

4 అభయము :- గతిలేనివారు - కర్మవశమున పతితులైన వారియెడ శ్రోధభావము వహించక - ప్రేమతో నాదరించుట.

5 నిరహంకారము :- తలంపున - మాటలలో - పనులొనరించినపుడు తన్నుదాను పొగడుకొనరాదు పరదూషణ, ఆత్మస్తుతులు ప్రాపము కదా!!.

పై సద్గుణములు తృతీయ భూమికలో పరిపక్వమైనపురుషుని లక్షణములుగా గ్రహింపవచ్చును. అటులనే యొకానొక సమయమున సాధకులు వెనుకనుండి ముందునకు వచ్చుటయుకలదు. సంపూర్ణగుణావిర్భావము మూడవ భూమికలోఁ గల్గును. ఇవన్నియును భగవత్ప్రేమా

పమునకుఁ బోవువారి సర్వోత్తమలక్షణములు. మానవులకి యోగ్య గుణములందధికారమున్నది.

ప్రతిమానవుఁడును జన్మరహస్యము కర్మయును తెలిసికొని, కర్మను నిర్మూలించుటకు సత్కర్మలనాచరించుచు, కర్మను తగ్గించు కొనుచు మాయా సంసారమునుండి తన్ను ఉద్ధరింపుమని సర్వేశ్వరుని ఆర్తితో ప్రార్థించుండవలెను.

సృష్టిలోని ప్రతిజీవికిని మూలకేంద్రము తల్లియే. అట్లే స్రవం చములోని అన్ని మతములు చివఱకు అద్వైతమతముతోనే సమన్వయ మగును. అట్టి పవిత్రమతముభారతీయుల దైయుండుట మనకు గర్వ కారణము. కడకు సగుణారాధకులకు సైతము గమ్యమీ అద్వైతము స్వప్రయోజనమే పరమార్థమని తలచుకొండఱి వలససేమతమునకు నానాట చెఱు పుగలుచున్నను మఱియొక కారణజన్ములు నిష్కళంక మగు శీలముతో నీమతప్రచారమును ప్రారంభించి సాగించుచు సనాతన ధర్మదేవతయగు పర్వమాతృ సత్యధర్మములయందధికాభిమానము చూపుచునే యున్నారు.

ఉ ప సం హారము

ఈచిన్నపుస్తకమున భగవత్ప్రాప్తికిననువగు సప్తశ్రేణులను గూర్చి చెప్పబడినది.

స్వప్నమునకాన్పించిన బొందినవెల్ల జాగ్రదవస్థలో నెట్లసత్యమో అట్లే జ్ఞానికీ దృశ్యమానజగత్తంతయు స్వప్నజగత్తువలెనే తోచును. కర్మలవలసనే జీవుఁడు తిరిగి జన్మించును. యోగమనగా కర్మలనాచరించుటలో చూపు నైపుణ్యమే. కావున యోగసిద్ధిని సంపాదించుకొను

క్షణక్షణము ప్రమాదకరమగు లోకమున జీవించి ధర్మమును నిలువ జెట్టుకొనుటకూడ దుష్కరమే.

ఆచర్యపుసూత్రములు — ముక్తసంగులు — మహాత్ములు స్యసఖి లాభములను చూచుకొనక, పరోపకారలక్ష్యముతో — భగవత్ప్రేమా నీక్షతోనుందురు. వారందఱువలె మత్స్యలేయైసను వారొనరించు పవిత్ర కార్యములు వారికొక శాశ్వతమైన అనురూపనామములను ప్రసాదించును. వారివాక్కులే శాస్త్రరూపములనుదాల్చును. దాల్చియున్నవి. వారి ఆశాపరంపరలే జగత్తునకు కల్్యాణసూత్రములగును.

అట్టివారికి మట్టి, తాయి, ఇల్లు, ధనము, బంగారము మొదలైన వస్తువులయందేమి — వ్యక్తులయందేమి సమాన భావమే యుండునుగాని; వ్యామోహముండదు. ఒకవస్తువు దొరికినపుడు సంతోషమును — పోయినపుడు విచారమును కలుగవు. వారు మానావమానములకు; శీతోష్ణవములకు, సుఖదుఃఖములకు అతీతులు.

ఏడారిలో లేడిదూరముగా కనిపించునిసుకతిన్నెలను నీటిమడుగులని తలచి; దాహముతీర్చుకొనుటకై పరువెత్తి — నిరాశపడును. అటులనే సంసారి యీసంసారమునందేదోపరమార్థమున్నదని ప్రవేశించి చివఱకు హతాశుడగుచున్నాడు. ఈశీలకమెరిగిన బుద్ధివంతులీ లోకవ్యవహారములందు తామరాకుపై నీటిబొట్లవలె మెలగుదురు.

ప్రగాఢతపస్సున గుఱకలుపెట్టి నిద్రపోవు నాప్రియసోదరీ సోదరులారా!! ఏల ప్రమత్తులై యుందురు? ఏమాత్రము కనికారము చూపక మింగుటకు సిద్ధముగానున్నది మృత్యురాక్షసి!! ఈలోకమొక నాటకరంగమని యింతవఱకు గుర్తింపకపోవుట శోచనీయము!!

ఈనాడుండి రేవునశించిపోవు శారీరకవాంఛలను త్యాగము చేసి — సత్కర్మదానంద పరబ్రహ్మమునందు మనోబుద్ధులుంచి — దాని

షలచక్కలు శక్తిస్థైర్యములతో ఆధ్యాత్మికవిజయమును నాధించి —
చరితార్థులగుటకు సద్గురుల పదుపదేశామృతమును గ్రోలగను, సద్గురు
ధములను పఠింపగను, సత్సహవాసముచేయగను — భగవద్భజనముతో
పాల్గొనుటకుచింతను జాప్యముచేసెనలె!! అదే!! ముక్తకంఠ
ముతో పరమేశ్వరుడు మిమ్ములను దీవించుచున్నాడు. మీరిక శ్రద్ధా
విషయభక్తిప్రతులతో ముందుచకుచున్చి; ఆ దివ్యాశీస్సులను శరసా
చూచించి భన్యులయ్యెదరుగాక!!

సనాతనధర్మదేవతకు జయమగుగాక!!

జీవన్ముక్తికి అంత్యోపదేశ రత్నములు.

ఒక్కొక్క విషయమునం దొక్కొక్క ప్రసిద్ధుకుడు ముక్తి నొందిన విషయములు సంఘటించి యీదిగువ సుదాహరించితిమి.

- 1 నిన్ను సేవెఱుంగుము. (వాసమహర్షి)
- 2 సేమనోవృత్తిని జయించుము. (భృగుమహర్షి)
- 3 సర్వదా సేవాద్వోషములను, కనిపెట్టుచుండుము. (కశబుషి)
- 4 సమస్త చరాచరజీవరాసుల సేవ్యరవిలాసముగా తలంచుము. (శ్రీశకుడు)
- 5 సుఖదుఃఖములు మనస్సునకేగాని తనకుగాదని గ్రహింపుము. (మంఢాన ఋషి)
- 6 దృష్టిని సదా యీశ్వరునియందు నిలుపుము. (తైత్తిరీయులు)
- 7 సత్సరమగు సీశరీరమును సమ్మవలదు. (జైమిని)
- 8 ఈశ్వస్థి యంతయు మాయావిలాసమేయని తలంపుము. (వసిష్ఠమహర్షి)
- 9 సమాధిలో గోచరించు దశవిధనాదములకు భ్రమింపకుము. (దాల్భ్యుడు)
- 10 స్వరూపస్థితియందు నిలుకడజెంది నిశ్చలముగా నుండుము. (కపిలుడు)
- 11 సమాధిలో నున్నప్పుడు గోచరించు వివిధములైన వెలుగులకు భ్రమింపకుము. (మనువు)
- 12 గోచరించు చిత్ర విచిత్ర దృశ్యమాలకు, భ్రమింపకుము. (అంబరీషుడు)
- 13 నిత్య తృప్తియే, పరమైశ్వర్యమని తలంచుము. (ఉద్దాలక మహర్షి)

- 14 అహంకారమునే యన్ని యసర్గములకుమూల
కండముగా నెంచుము. (చూస్కమహర్షి)
- 15 కామక్రోధములే సరకద్వారములని నిశ్చయించుము. (శాకటాయన ఋషి)
- 16 అంతఃకరణశుద్ధికి నిష్కామకర్మ యోగమును సాధనముగా, నాచరించుము. (గాలవముని)
- 17 మనశ్శాంతిని మనశుద్ధిని పొందుటయే మానసిక తపస్సుని భావించుము. (జమదగ్ని)
- 18 మలము విడుచువర కెంత తొందరపడుదుమోయంత తొందర దుర్విషయములయందుంచుము. (కన్యఋషి)
- 19 పరమానందమే నీ లక్ష్యముగా నుంచుకొనుము. (ఆత్రేయకు)
- 20 జ్ఞానాగ్ని ప్రజ్వలించువరకును తపమాచరించుము. (ప్రహ్లాదుడు)
- 21 విషయాసక్తియే బంధహేతువని యెఱుంగుము. (దేవహూతి)
- 22 సర్వభూతములను సమదృష్టితో చూడుము. (చూజ్ఞవల్క్యుడు)
- 23 ధ్యానకాలమందు త్రివిణములకు లోబడవలదు (జడభరతకు)
- 24 తపఃపూర్వకములే తన్నురక్షించునని సర్వకాలములందు నమ్ముము. (విశ్వామిత్రుడు)
- 25 సర్వభూతములను ఆత్మరూపముగా జూడుము. (వరుణుడు)

- 26 సర్వదా సద్విషయములనే విచారించుచుండుము. (బృహస్పతి)
- 27 అష్టసింధులందు నాహ మొండకుము. (అజగరుడు)
- 28 సర్వకాలములందు సనాతనధర్మములనే పాడించుము. (దుక్కాంగదుడు)
- 29 ఎట్టి దుష్టకార్యములకు వశపడకుము. (అహూరుడు)
- 30 మూనవకేవలయే చూడవలెనని తలంచుము. (శిబిచక్రవర్తి)
- 31 నీవోషములను పరులకు వెంటనే వెల్లడించుట శ్రేయోదాయకము (శారదాదేవి)
- 32 ఏకాంతమున గూడ పాపకార్యములను తలంపకుము. (గాంగ్గేయి)
- 33 దృశ్యము చక్షుమని నిశ్చయింపుము. (మైత్రేయి)
- 34 జహ్వచాపల్యమును జయింపుము. (ధ్రువుడు)
- 35 గుహ్యచాపల్యమును జయింపుము. (అంజనేయుడు)
- 36 బ్రహ్మచర్యమును నిరాటంకముగ పాడుము. (భీష్ముడు)
- 37 సర్వకష్టములకోర్చుకొనుము. (విభీషుడు)
- 38 నీయింద్రియదోషములను నీవెఱుంగుము. (లక్ష్మణుడు)
- 39 నీమనోదోషములను కనిపెట్టుచుండుము. (హిరణ్యకశిపుడు)
- 40 సర్వేంద్రియములను విషయములనుండి మరల్చుము. (దిలీపుడు)
- 41 ఇతరులయందున్న మంచిగుణములను మాత్రమే గ్రహించుము. (అర్జునుడు)
- 42 ఎన్నటికిని గర్వమునొండకుము. (భీముడు)

- 43 కష్టము కలిగినప్పుడు నీకంటె కష్టపడువారిని
జూచి సమాధానము వీరిండుము. (నలమహారాజు)
- 44 గర్వముగలిగినపుడు నీకంటె పథికులను జూచి
గర్వమును విడువుము. (కీచకుడు)
- 45 ఎంత తెలిసియున్నను, గురువురాశ్రయించుము. (ఏకలవ్యుడు)
- 46 సర్వదా నీకర్తవ్యము మరువకుము. (జనకమహారాజు)
- 47 అత్యాశచే పరమహావిద్యనుచి భావింపుము. (కుచేలుడు)
- 48 సత్యవస్తువుచే యాశ్రయించుము. (హరిశ్చంద్రుడు)
- 49 స్వార్థమే పాపహేతునని యెరుంగుము. (సులభ)
- 50 ఫర్మముచే యాచరింపుడు. (విదురుడు)
- 51 సత్యమునే వచింపుము. (ఫర్మరాజు)
- 52 పంచభూతాశ్లేకమైన శరీరమును జూచి
వ్యామోహము నొండకుము. (సంవర్తకుడు)
- 53 ఏకాకివై శ్రాంతముగ బ్రహ్మచింతన
చేయుము. (శాంతానందుడు)
- 54 నీ దీక్షను సర్వదా సాగింపుము. (శ్రీశంకరాచార్యులు)
- 55 క్షణకాలమైన దుర్విషయములకు విని
యోగింపకుము. (అరవింద ఘోష)
- 56 మరణకాలమందై నను, మంచి లక్ష్యమును
విడువకుము. (వివేకానందస్వామి)
- 57 మోక్షసాధమెక్కుటకు సజ్జనసాంగత్యమే
(వధను సోపానమని తలంపుము. (రామతీర్థులు)
- 58 ఇదివఱలోచూచిన సత్పురుషులను, మఱిల
మఱిల నీదృష్టిలో నుంచుకొనుము. (స్వామి రామకృష్ణ)

- 59 మలము చిడచినపిమ్మట మలభ్యానించుట
కెంత యసహ్యపడుదువో నీ దుర్గుణముల
యంశంత యసహ్యతనుంచుము. (గురు నానక్)
- 60 దేశసేవయే దేవుని సేవయని సదా ఆచరింపుము. (పొట్టి శ్రీరాములు)
- 61 ముక్తులచే నాచరింపబడినదే ధర్మమని తలంపుము. (పరాశరుడు)
- 62 మార్పుజెందునదే యసత్యము - మిథ్యయని భావింపుము. (జమదగ్ని)
- 63 శమాదులు సదాచారము పరస్పరము శోభించునని తలంపుము. (భార్గవముషి)
- 64 అహంకారత్యాగమే నిజమైన త్యాగమని భావింపుము. (భారద్వాజుడు)
- 65 త్రికాలభాద్యమైనదేసత్యమనివిశ్వసింపుము. (జాబాలి)
- 66 ఆత్మ సర్వవృద్ధయ గుహంతర్గతు డని నమ్ముము. (మాంజాయన మహర్షి)
- 67 ఆసురిగుణములను పూర్తిగా విడుపుము. (సనత్కుజాతుడు)
- 68 భగవంతుని స్మరించు నేత్రములే నిజమైన నేత్రములని యెఱుంగుము. (దధీచి)
- 69 ఈ సర్వప్రపంచమును ఆత్మకంపె భిన్నముగా చూడుము. (గౌతమ మహర్షి)
- 70 భ్యానకాలమున ఓంకారమును శాంతముగా నుచ్చరింపుము. (పులస్త్యుడు)

- 71 సర్వసిద్ధులకు జ్ఞానమే మూలకందముగా
భావింపుము. (గాలవుడు)
- 72 దైవీగుణములనే యలవరచుకొనుము. (ఉచూదేవి)
- 73 భగవదర్చితశరీరమే సార్థకమని తలంపుము. (పరశురాముడు)
- 74 చలనము, వికారముగలిగినపుడు మానమును
వహింపుము. (సుమతి)
- 75 వివేకముచే యదార్థముముక్షత్వము కలుగ
గలదని యెంచుము. (అంజనేయుడు)
- 76 భగవన్నామము నుచ్చరించు మృదుభాషిణి
యగు వాక్మేసత్యవాక్కుని భావింపుము. (కార్తికేయుడు)
- 77 సత్యవస్తువునాశ్రయించినత్యక్తమునొందుము. (మాంధాత)
- 78 సత్యక్రియతమగు వాక్మేవాచక తపస్సని
భావింపుము. (పూహరచక్రవర్తి)
- 79 సుఖస్వరూపవస్తువు నాశ్రయించి సుఖము
నందుము. (అజమహారాజు)
- 80 మనోమలత్యాగమే యథార్థస్నానమని యా
చరింపుము. (ధృతరాష్ట్రుడు)
- 81 మనశ్శాంతి నందించుసత్కర్మనేయెల్లపుడూచ
రించుము. (నహదేవుడు)
- 82 ఈసర్వమును ఆత్మకంటె నభిన్నముగా
జూచుము. (స్వామిదయానంద)
- 83 మలినవాసనలను దూరముచేయుచు పరిశుద్ధ
వాసననే సంపాదింపుము. (వేమనయోగి)

- 84 కులగోత్రములనుడలంచుకొని గర్వపడకుము. (మర్నాచుడు)
- 85 ఎవరిగాని సేనూటలుచేతనుగాని చేతలచేతను
కష్టపరుచక ధర్మభుక్షుడనై యుండుము. (శాకిల్యమహర్షి)
- 86 సత్యము దేశమునకుగాని, జాతీకిగానికట్టుబడి
యుండునదికాదు. (అష్టావక్రమహర్షి)
- 87 ఇతరులకీడుకలిగించుటే అధర్మమనినమ్ముము (సాందీపుడు)
- 88 ఏకాంశదాసము నభిలషింపుము. (వాలభిల్లుడు.
- 89 నీకు మంచిఏకానిది యితదులకు జేయకుము. (నచికేతుడు)
- 90 కద్యంతములయందు భగవంతుడున్నాడని
గ్రహింపుము. (నచికేతుడు)
- 91 జనవాక్యము భగవద్వాక్యమేనని తలంపుము. (చితంజలి)
- 92 సత్రవర్తనగలవానినే భగవంతుడు ప్రేమించు
నని భావింపుము. (నగరుడు)
- 93 ఎంత కష్టమువచ్చినను పరులకు కీడుచేయ
కుండుటే ధర్మమని తలంపుము. (కుంతీదేవి)
- 94 నీకు కుడిచేతితోనిచ్చినది యెడమచేతికి తెలియ
నంత గుప్తముగా దాసము చేయుము. (కర్ణుడు)
- 95 అజ్ఞామును త్యజించి నిష్కళంకుడవుగమ్ము. (రామదాసు)
- 96 ఇతరుల కోపికతో సమాదాసమిమ్ము. (స్వామికరపాత్రజీ)
- 97 వివేకముతో స్వాపాజ్ఞితమైన మితాహారమునే
భుజింపుము. (గాంధీజీ)
- 98 సర్వనాశనమగుచున్నను భగవంతునియందు
విశ్వాసము పడకుము. (బలిచక్రవర్తి)

- 99 పరమపద ప్రాప్తికి శరీరము హేతువగుట
మిగుల విచిత్రమయినది. అందుచే, దానిని
జాగ్రత్తగా కాపాడుకొనవలయును. (మహమ్మద్ ప్రవక్త)
- 100 భగమును వ్యర్థపుచ్చిన కూడదీసుకొనవ
చ్చునుగాని, కాలమువ్యర్థపుచ్చిన కూడదీసు
కొనలేము. (క్రిష్టే శతస్యమహాప్రభు)
- 101 క్షేత్ర పవిత్రతకంటె హృదయచారిశుశ్శ్యమే
ముఖ్యము. (కబీరుదాసు)
- 102 భగవంతుకొక్కడే పురుషుడు శవాస్థల
న్నియు స్త్రీసమములే. (మిరానాబాయి)
- 103 భగవంతునితో తగవులాడియైనను భక్తిని
సంపాదింపుము. (రామప్రసాదసేన్)
- 104 రాజాధిరాజుల కానుకలనైన నిరాకరించి
యపరిగ్రహవ్రతము నిర్వహించుకొనుము. (తుకారామ్)
- 105 అతి దారుణ పాపమునకుసైత మాత్మవి
శ్వాసమే పరమావధము. (గిరీశచంద్ర ఘోష్)
- 106 సర్వస్వమును గురుపాదముల కర్పింపుము. (శివాజీ)
- 107 ఎన్ని కష్టములు వచ్చినను సహించుకొని
స్వాతంత్ర్యమును గాపాడుము. (రాణాప్రతాప్)
- 108 నదీనద తటాకములు జలపూర్ణములైనను
చాతకము మేఘమువంకకే చూచుచుండు
నట్లు భక్తుడు భగవదనుగ్రహము మీదనే
సాధారణుడుగాని యితరము నొల్లడు. (తులసీదాస్)

ఓం శాంతి శాంతి శాంతి:

రాజమహేంద్రవరమున శ్రీ అద్దేపల్లి నాగేశ్వరరావుగారిచే
సరస్వతీ పవర్ ప్రెస్సున ముద్రింపబడినది.
ఆర్డరు నెం. 1480/59

For Copies apply to :

Sri Atmananda Brahmachari

ATMANANDA ASRAMAM

(Post) PALASA

**(District) Srikakulam
ANDHRA PRADESH.**

వలయువారు :

శ్రీ ఆత్మానంద బ్రహ్మచారి

ఆత్మానందా శ్రమము

(పోస్టు) పలాస

(జిల్లా) శ్రీకాకుళమ్ (ఆంధ్రప్రదేశ్)

మా పుస్తకములు ఈ దిగువ చోట్లలో కూడ దొరకును :—

కొండపల్లి వీరవెంకయ్య అండ్ సన్సు
బుక్ సెల్లర్స్ & పబ్లిషర్స్, రాజమండ్రి.

రాఠుబుక్కు డిపో
బుక్ సెల్లర్స్, రాజమండ్రి.

కారుమూరి చినవీరాస్వామి
మెయిన్ రోడ్డు, రాజమండ్రి.
